

Karawanken Bote

Uprava Klagenfurt, Postfach 115 / Uredništvo v Klagenfurtu / Naročnina (se plača naprej) mesečno s dostavo na dom RM 1,— (vključno RM 0,20 za donosaice) / Odjavo naročbe tega lista za prihodnji mesec sprejme uprava samo pisмено in le do 25. tekočega meseca / Oglasi RM 0,06 za millimeter stolpec

Štev. 24.

Krainburg, 24. marca. 1943.

Leto 3.

Führer, oborožena sila in narod, se na dan spomina na junake spominjajo nesmrtnih nacije

Nevarnost na Vzhodu je od Evrope odvrnjena

„Da je bila sedaj zlomljena, je neminljiva zasluga onih vojakov, ki se jih danes spominjamo“

Führer je govoril pri državnem činu

Führerjev govor pri svečanem državnem činu v Berliner Zeughaus ima sledeče besedilo:

V četrtil obhajamo v tem prostoru dan spomina na junake našega naroda. Preložen je bil rok zategadelj, ker sem bil mnenja, da lahko šele zdaj z mirno vestjo zapustim mesto svojega dela, ki me je vezalo več mesecev. Kajti po požrtvovalnosti in junaštvu naših vojakov na vzhodni fronti nam je uspelo, sedaj končno veljavno premagati krizo, v katero je bila — po nezasluženi usodi — pahnjena nemška vojska, ustaliti fronto in začeti z onimi ukrepi, ki naj mesecem, ki so pred nami, zisigurajo zopet uspeh do končnoveljavne zmage. To, da se pod takimi okolnostmi lahko prevzame odgovornost, da se z današnjim dnem lahko ukine že več mesecev obstoječa zapora dopustov in s tem v bodočih mesecih v vedno večji meri lahko zopet odpre pot našim vrlim možem do njihovih ljubih v domovini, je tudi meni duševno olajšanje, da sem danes lahko tukaj.

Če bi še bilo potrebno, obrazložiti našemu narodu vso resnost tega gigantskega obračunavanja na življenje in smrt na kopnem, na morjih in v zraku, je predvsem zima, ki je za nami, glede tega odstranila vse dvome. Stepe Vzhoda so še enkrat dale valiti proti Evropi svoje milijonske mase, nagnane z bičem naprej po isti sili, ki je že od zdavnaj organizirala vojne, ki se z njimi okoristi in s tem ravno v današnjem veku uporablja kapitalistične interese in boljše-viške instinkte za iste namene. Kako velika je bila v tej zimi nevarnost, da se pogazi najstarejša kulturna celina sveta, se mora prepustiti opis poznejšega zgodovinskega raziskovanja. Da je sedaj zlomljena in s tem odvrnjena od Evrope, je neminljiva zasluga onih vojakov, na katere se danes spominjamo.

Toda že pogled na gigantske priprave, ki so jih delali boljševiki, da uničijo naš svet, nam da z grozo spoznati, kam bi bila zašla Nemčija in vsa ostala celina, da ni dobil nacionalsocialistični pokret pred desetimi leti oblast v državi in da ni z njemu lastno odločnostjo po nešteti neuspešnih prizadevanjih, omejiti oboroževanje, pokrenil zopetno obnovo nemške oborožene sile. Kajti weimarsko Nemčijo s strankarskim gospodarstvom centruma, marksistov in demokratov bi ta naval Notranje Azije odpihnil kot orkan pleve.

Neusmiljena vojna

Vedno jasneje spoznavamo, da dobiva obračunavanje, v katerem se nahaja Evropa od prve svetovne vojne, značaj boja, ki se da lahko primerjati le z največjimi dogodki preteklosti. Vojno brez sočutja in brez usmiljenja nam je vsililo večno židovstvo; če bi ta vojna ne mogla zadržati elementov uničenja pred mejami Evrope, bi se spremenil ta kontinent v eno samo polje razvalin. Toda kot najhujša posledica te vojne ne bi postala samo zažgana mesta, uničeni kulturni spomeniki, ampak žrtev tega notranjeazijskega vala bi postale beštalno poklane mase ljudi, kot je bil to že enkrat slučaj v dobi hunskih in mongolskih navalov.

Nemški vojniki in vojniki naših zaveznikov ne varujejo na Vzhodu kamen obras-

Berlin, 23. marca. Bolj iskreno kot kdaj koli, toda z vzvišeno glavo je nemški narod v nedeljo obhajal spominski dan za junake, v katerem je svetlo zablestela slava činov njegovih padlih sinov. Zastave na mestih svečanosti so bile razobešene na celem drogu: bil je to izraz heroične in ponosne žalosti. Dan spomina na junake leta 1943. je za vedno povezan z najsvetejšimi žrtvami nemške zgodovine, ki nosi ime Stalingrad. Z močnim srcem se zahvaljuje nemški narod ta dan možem 6. armade in vsem njenim junakom, ki so mu z neminljivim zgle-dom dali nepremagljivo moč, da vztraja v usodnem boju. Visoko posvetitev je dobila ta velika spominska slovesnost za junake nemškega naroda na zgodovinskem mestu v berlinski okrožici s tem, da ji je prisostvoval Führer in Oberster Befehlshaber der Wehrmacht.

Tukaj na prostoru slave pruske, nemške zgodovine in nemškega vojaštva se je Führer in z njim v tej uri ves nemški narod v spoštovanju priklonil pred nesmrtnimi junaki te vojne.

Častitljivi vojni znaki slavnih bitk so dali visokostno obeležje tej spominski slovesnosti na junake. Generali in admirali ter mnogi visoki častniki so se postrojili in tvorili silen vojaški blok pri tej spominski slovesnosti. Na drugi strani tega bloka se je pri tem spominskem činu zbral Führerkorps države in stranke.

Kot predstavniki požrtvovalnega nemškega vojaštva se je udeležilo te resne slovesnosti 300 ranjencev. Spoštljiv molk je pozdravil Führerja, ko je vstopil na častni dvor orožnice v spremstvu Reichsmarschalla Hermannia Göringa, Generalfeldmarschalla Keitla, Großadmirala Dönitza, Reichsführerja Himmlerja, Generalfeldmarschalla Milcha, Generalfeldmarschalla Bocka in Reichskriegsopferführerja Oberlindobra. Heroični zvoki prvega stavka 7. simfonije Antona Brucknerja, ki jo je igrala Staatskapelle pod vodstvom Staatskapellmeistra Johannes Schüllerja, so še izveneli v prostoru, ko je Führer z jeklenimi besedami govoril o junaštvu nemških vojakov.

ali socialno in duševno podobo tega kontinenta, ampak večne človeške substance, iz katerih so izhajale že od pradavnih časov vse vrednosti, ki se v njih odražajo ne le današnji videz Evrope in Amerike, ampak preko tega še daleč naprej človeška kultura vobče.

Satanska uničevalnost

Poleg tega barbarskega sveta, ki grozi od Vzhoda, doživljamo ne manj satansko

uničevalnost z njim zvezanega tako zvane-ga Zapada. Vojne cilje naših sovražnikov poznamo iz nešteti publikacij, govorov in javnih zahtev. Čenče o Atlantski karti nasprotno pa so vredne ravno toliko kot nekoč 14 Wilsonovih točk primerjaje jih s poznejšim realnim oblikovanjem versajskega diktata. Kakor je vojni hujskač Churchill v parlamentarni angleški demokra-ciji nakazal pot bodočega razvoja v letu

1936., ko še ni bil odgovorni vodja Velike Britanije, s svojim izrekom, da je treba Nemčijo zopet uničiti, tako projektirajo v teh istih demokracijah elementi sedanjih mirovnih zahtev že danes stanje Evrope, po katerem stremijo po vojni.

In ti cilji se krijejo popolnoma z demon-stracijami njihovih boljševiških zaveznikov, ki smo jih tudi doživeli: iztrebljenje vseh nacionalno zavednih celinskih narodov, in na čelu našega lastnega nemškega naroda, Ce pri tem zahtevajo angleški ali ameriški listi, parlamentarci, ljudski govorniki in literati kot prvi vojni colj uničenje Reicha, odvzem otrok našega naroda, sterilizacijo moške mladine itd., ali pa če boljševizem kratkomalo pokolje cela ple-mena moških, žensk in otrok, je to eno in isto. Kajti zadnja gonilna moč je itak večno sovraštvo one pre-klete rase, ki že tisočletja kot prava šiba božja biča narode tako dolgo, dokler se tiv časih samozavedanja ne bodo zopet ubranili svojih mučiteljev.

Tega ne izpregovorim za nemški narod. Temu ni treba nobenega prigovarjanja v njegovem moralnem zadržanju. Fronta dokazuje svoje tiho junaštvo že nad tisoč dni in njej ob strani stoji danes nemška domovina, ki je sama v velikih delih Reicha postala vojno ozemlje. Ne dobavlja samo z delom in ustvarjanjem orožja našim vo-jakom; ne, prisiljena je, da se bojuje v svojem posebnem boju, in v prestajanju in prenašanju sovražne uničevalnosti zraščajo žene, celó otroci, v junake, ki se česta nič več ne razlikujejo od junakov na mno-gih mestih fronte.

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Doslej največja bitka s konvojem v tej vojni

Vrhu tega je potopljen en rušilec — Napad vzlic najmočnejši obrambi — Sovjeti so po nemški protiofenzivi imeli velike zgube

Iz Führerhauptquartiera, 20. marca. Oberkommando der Wehrmacht je v soboto objavilo posebno poročilo, ki ga vsebuje tudi Wehrmachtbericht z istega dne in ki ima sledeče besedilo:

V poročilu oborožene sile z dne 19. marca javljene operacije naših podmornic na Severnem Atlantskem morju proti sovražnemu konvoju, ki je težko natovorjen plul proti vzhodu, so dovedle do doslej največjega in najuspešnejšega bojnega čina podmorniške vojne. V večdnevni srditi borbi proti rušilecem, korvetam in letalom sovražne zaščite so naše podmornice iz tega enega konvoja potopile 32 ladij z 204.000 brt in enega rušilca.

Nadalje je Oberkommando der Wehrmacht v tem poročilu objavilo:

Čete vojske in Waffen-SS, ki jim kot vrhovni poveljnik poveljuje Generalfeldmar-schall pl. Manstein, so z odličnim sodelovan-jem odredov zračnega orožja, katerih vr-hovni poveljnik je pl. Richthofen, v teku nemške nasprotne ofenzive, ki je zopet osvojila mesti Harkov in Bjelgorod, priza-dele sovražniku najtežje zgube ljudi in ma-teriala. Sovražnik je po začasnem štetju zgubil od 13. februarja 19.594 ujetnikov, veliko čez 50.000 mrtvih, 3372 topov vsake vrste, 1410 oklopnjakov in oklopnih izvid-nic, 3045 težkega pehotnega orožja vsake vrste, 1846 avtomobilov.

V prostoru Harkov — Bjelgorod niso mogli ne zablatene ceste ne silni protisunki niti deloma trdovratni sovražnikov odpor zadržati nemških napadnih divizij. Na več mestih smo dosegli gornji tok Donca.

Namesto napadnih skupin, ki so skrva-vele, je sovražnik v odseku Orel — Vjaz-

ma — Staraja Rusa in od včeraj tudi južno od Ladoga jezera in pred Leningradom po-slal nove čete za napade. Tudi ti so se zrušili v združenem ognju naše obrambe fronte ali so bili odbiti po trdih obrambnih bojih.

Na severnotunezijski fronti so nemško-italijanske čete zavzele važne položaje in pripeljale 1600 ujetnikov. Uplenile ali uni-čile so 16 oklopnjakov, 30 topov in številne avtomobile. Nek odred nemških bojnih le-tal je iznenada napadel luko Tripolis. Pri-staniške naprave so bile težko zadete in več ladij zažganih.

Armada v Kavkazu neomajna

Berlin, 23. marca. Na obali Črnega mor-ja so dne 17. marca sovjetski brzi čolni znova poskušali južno od Novorosijska na-pad proti naši obrežni zaščiti; obstreljevan-je našega protiletalskega topništva jih je pa prisililo, da so se morali vrniti. Strmo-glavci so potopili štiri kerjave in zadeli ne-

ko tovorno ladjo tako težko, da se je na-gnila na stran in obležala.

Dasi se je pričela spomlad in so radi tega ceste in pota vedno bolj suhe, so boljševiki na kubanski fronti zadnje dni izredno mirni. Proti posameznim nared sto-ječim sovražnim četam se je bojevalo top-ništvo in jih razgnalo s svojim uničujočim ognjem. Podvzetja lastnih udarnih čet, ki so dovedla deloma daleč za sovjetske po-ložaje, so imela dragocene poizvedovalne izsledke. Zračno orožje je učinkovito pre-prečilo nasprotnikova prizadevanja, da bi z zračnimi napadi motil naše zveze v ozadju.

Neuspeh, ki ga je imelo sovjetsko pod-vzetje proti položajem ob Kubanu, je zelo zaustavil in na mnogih mestih tudi izčrpal nasprotnikovo napadalno moč. Na desetti-soče boljševikov je od januarja moralo dati svoje življenje pred nemškimi položaji. Če-prav so bile čisto v podrobnostih težke žrt-ve in pomanjkanja nemških in romunskih čet, je vendar njihova vztrajnost, žilavost in hrabrost napram številčno močnejšemu sovražniku imela za posledico, da Sovjeti tudi ob Kubanu niso mogli uresničiti svojih strateških namenov. Nemška armada v Kavkazu, o kateri trobi sovražna propa-ganda že več tednov, da je uničena, stoji trdno in neomajno. Sedem boljševiških ar-mad, ki so bile poslone, da uničijo to nem-ško armado, je ona odločno oslabila in deloma razbila.

Führer je govoril v Berliner Zeughaus

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Kar se tiče tako znanega »neutrálnega sveta«, je pogoj za njihovo tam tako priljubljeno ošabno, zdaj premišljujejo zdaj zopet poučujoče gledanje na dogodke vendarle izključno pozhrtvovalnost onih, ki jih obvarujejo pred tem, da bi na lastnem telesu sami spoznavali in občutili trdo resničnost.

Kajti to je gotovo: V takem času morajo trajno obstati le narodi z jasnim vedenjem. Zato smo nasprotnikom samo lahko hvaležni, da lastnoročno izbrišejo v nemškem narodu napačno objektivnost in na nje mesto postavijo naravne instiktive: vročo ljubezen do domovine in do našega naroda, prehajajočo preko vseh meja poroka in rojstva, in žgoče sovraštvo do vsakega sovražnika. Ognji v naših mestih in vaseh bodo vedno bolj utrdili ono odločnost našega naroda, ki je ne kale več svetovnodržavljanski občutki, ki jo hrani spoznanje smrtno nevarnosti in ki je navdana srčitega fanatizma, voljna to nevarnost odstraniti enkrat za vselej iz Evrope in od našega lastnega naroda.

In ponavljam svojo nekdanjo prerokbo, da na koncu te vojne ne bodo žrtve boljše viza Nemčija in ž njo zvezane države, ampak one države in narodi, ki se vedno bolj predajajo v roke židovstva in bodo nekega dne po boljševiskem strupu, proti kateremu so — že zaradi svojega zastarelega družabnega reda — najmanj imuni, doživeli svoj polom in s tem svoj konec.

Ne bosta nacionalsocialistični ali fašistični režim tista, od katerih ne bo ostala niti cunja več, ampak stara svetovna država se bo razsula v cunje. Greh proti lastni in sorodni krvi se bo spremenil v nekoč do neba vpijočo bedo in nesrečo v teh državah samih.

Milijoni se vale na fronto

Spominjati se junakov je opravičen v vseh očeh le tisti, ki se mu jih ni treba sramovati. Zima tega leta pa nemškega naroda ni dovedla do defetizma, ampak do še bolj gigantne mobilizacije vseh njegovih sil. Te se tačas tekoče uporabljajo. Proizvodnja vojnega materiala pa trajno narašča. K fronti se vale milijoni mladih vojakov, mož, ki so postali prosti, in vojakov, ki so okrevali. Stari letniki in mladi fantje bodo dodatno oskrbovali obrambna orožja domovine, stotisoči in zopet stotisoči žen in deklet pa jih bodo pri tem podpirali. Tako se nemška oborožena sila vedno bolj spreminja v bojujočo se nacijo.

Nacionalsocializem, ki je nekoč v lastni srditi borbi — ne da bi se tudile količkaj udajal najrahlejši mislini na kompromis, zatrl svoje sovražnike v notranjosti, bo kot vodeča sila Reicha danes in v bodočnosti opravičil tudi s svojimi zunanji sovražniki. Reich bodo pri tem podprali oni z nami zvezani narodi, ki so od Evrope pa do Vzhodne Azije odločeni, da branijo svoje krvne substance ravnatoko kot svoje kulturne dobrine. Ima sobojevnike zlasti pri onih narodih, ki so si na jasnem o tem, da je njih lastna bodočnost možna le v okviru reda, ki vzdrži uspešno proti boljševizmu kot orodju uresničenja. Čim odločnejše je to obračunavanje, čim bolj brez kompromisa, tem trajnejši bo potem mir, ki je za ozdravljenje zlasti potreben naši celini. Značaja te bodoče dobe pa ne bodo odločevali oni ljudje, ki niso spoznali vrednosti minulega mira, ampak so v svoji zaslepnjenosti ščuvali na vojno in s tem dovedli svoje lastne narode v propast, ampak samo oni državniki, ki so že pred to vojno doumeli, doseči za svoje narode vzlic skromnim zemeljskim bogastvom visoko mero socialnih in kulturnih uspehov.

Bodočnost pravih kulturnih narodov torej ne bo ne židovsko-boljševiška ne židovsko-kapitalistična, ampak bo v službi nacionalnih interesov povsod vedno bolj stremela za pravih narodnim občestvom kot svojim najvišjim idealom. Nemška nacionalsocialistična država, ki je od vsega začetka imela ta cilj, bo stoprav po tej vojni neumorno delala, da uresniči program, ki

mora v svoji zadnji konsekvenci dovesti do popolnega izbrisanja razrednih nasprotij in do vzpostavitve pravega socialističnega občestva.

Zadušnica nacije

Tako ne bo zaman padlo 542.000 mrtvih mož, ki jih je ta druga svetovna vojna zahtevala doslej od nas, ampak oni bodo živeli v naših vrstah večno kot neminljivi junaki in pionirji boljšega veka. Vsemogočni, ki nam skozi vse te skušnje ni odrekel svojega blagoslova in ki je okrepil v nas bivačo moč, naj nam da tudi v bodoče svojo pomoč, da bomo izpolnili to, kar moramo napram našemu narodu storiti do zmage. S tem se zopet s spoštovanjem priklanjamo pred našimi mrtvimi tovariši, pred njihovimi za njimi žalujočimi svojci, pred pomorjenimi možmi, ženami in otroci v naši domovini in pred vsemi žrtvami naših zaveznikov.

Z molčečo pobožnostjo so bile sprejete Führerjeve besede. Povelja odmevajo, za-

stave se vzdigujejo in mogočno zadonita himni nacije.

V tem, ko si Führer in njegovi spremljevalci še ogledajo posebno razstavo trofej in slik iz srednjega odseka vzhodne fronte, zapuščajo častni gostje orožnico in se podajo k častnemu spomeniku Unter den Linden.

Ko je Führer zapustil častni spomenik, je pozdravil vojne oškodovance iz prve svetovne vojne in ranjence iz te vojne. Vsakemu posameznemu je stisnil roko, ga čvrsto pogledal v oči in se dalje časa z njim razgovarjal.

Med tem je bil formiran častni bataljon in mimohod z zastavami pred vrhovnim poveljnikom je zaključil to veličastno slovesnost, ki je kazala visoko vojaško resnost. Vtem ko so v daljavi izzveneli zvoki godbenega zbora, je Führer vstopil v svoj voz in v spoštljivem molku ter neomajnem zupanju so ga pozdravljali tisoči in tisoči, ki so v gostih vrstah obrobili veliki prostor in ulice Unter den Linden.

Prodorni poskusi pri Vjazmi odbiti

Od 18. marca nad 270 oklopnjakov odstreljenih — Silni boji v Tuneziji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 22. marca objavilo:

V južnem delu vzhodne fronte pri Bjelgorodu včeraj ni bilo pomembnih bojov. Nemški napad jugozahodno od Kurska dalje dobro napreduje.

Jugozahodno od Vjazme in južno od Ladoškega jezera so včeraj znova spodleteli ob najtežjih zgubah sovražnikovi prodorni poskusi. Samo jugozahodno od Vjazme so naše, po zračnem orožju odlično podprte divizije, uničile od 18. marca nad 270 oklopnjakov.

Težki napadi, ki so jih Sovjeti vodili že tri dni jugovzhodno od Leningrada, so bili odbiti z odločno obrambo naših čet ob zelo visokih nasprotnikovih zgubah.

V Južni in Srednji Tuneziji so močne angleške in ameriške sile napadle italijanske položaje. Težki boji na kopnem in v zraku so v teku.

Letala za boj na daljavo so na Atlantskem morju pogodila s težkimi bombami in poškodovala neko večjo trgovsko ladjo.

Pri že javljenem napadu nemških bojnih

letal na luko Tripolis v noči na 20. marec so bili potopljeni tri trgovske ladje in en varovalni čoln.

Podmornice delujejo v povišanem številu

Stockholm, 23. marca. Novi veliki uspehi nemških podmornic vzbujajo, čeprav glede njih kot običajno uradni angleški in ameriški krogi ne zavzamejo stališča, veliko pozornost v političnih in strokovnih krogih obeh držav. Neko švedsko poročilo iz Londona pravi, da kažejo vsi znaki na to, da deluje v Atlantiku povišano število nemških podmornic. Zgube v prvi polovici marca so domnevno večje ko v preteklih mesecih.

Severnoameriški minister Knox je trdil v svoji izjavi pred mornariškim odborom in senatom, da se vse gradnje vojnih ladij vrše po načrtih, le pri gradnji varovalnih vozil je izjema. To se pravi, da so tukaj bile zakasnitve. Angleški mornariški minister Alexander je svojim kritikom v Spodnji zbornici odvrnil: »Verjemite mi, mi, ki imamo opravka z bojem proti podmornicam, delamo noč in dan brez prestanka.«

V široki fronti ob zgornjem Doncu

Nove težke sovjetske zgube — 691 oklopnjakov so zgubili v 10 dneh

Oberkommando der Wehrmacht je dne 21. marca objavilo:

Vtem ko so naše čete dosegle v prostoru Harkov — Bjelgorod v široki fronti zgornji Donec, jim je uspelo tudi dalje proti severu, odstraniti v prostoru pri Sevsku zadnjo še obstoječo vrzel in napraviti trdno zvezo z odsekom pri Orlu. Sovražnik je včeraj na celokupni vzhodni fronti napadel samo še jugozahodno od Vjazme, severno od Ilmenskega jezera in južno od Ladoškega jezera.

Njegovi napadi so se povsod izjalovili. Sovjeti so imeli nove težke zgube in znova zgubili številne oklopnjake.

V času od 11. do 20. marca so na vzhodni fronti samo odredi vojske in Waffen-SS uničili, uplenili ali z zadetki onesposobili za premikanje 961 sovjetskih oklopnjakov. Železniško križišče Batajsk ob izlivu Dona, mesti Vorošilovgrad, Leningrad, industrijske tvornice ob zgornji Volgi ter mesto in

pristanišče Murmansk so bili cilji učinkovitih zračnih napadov.

Napad močnejših sovražnih sil v Srednji Tuneziji smo odbili. Kraj Gafso, ki so ga gibljive varovalne čete začasnó zasedle, je bil v teku operacij pred nekaj dnevi po načrtih zopet izprazen.

Lovci in protiletalsko topništvo zračnega orožja so na Sredozemlju pri treh lastnih zgubah sestrelili 16 sovražnih letal.

Tri slabosti Zedinjenih držav

Lizbona, 23. marca. Tri slabosti izkazujejo napor Zedinjenih držav, tako je ugotovil senatni odbor USA za narodno brambo: prvič: nezadostno usmeritev in zakasnitve v izvrševanju programa; drugič: spore glede pristojnosti za različne faze vojnega programa; tretjič: obotavljanje vlade, poprijeti se nepopularnih ukrepov. Senatni odbor je opomnil prebivalstvo, naj se pripravi na »najhujše« leto.

Anglija plača Sovjetom vsako ceno

Novo angleško priznanje o izdaji evropske celine

Stockholm, 23. marca. »Anglija je o tem prepričana, da brez Sovjetov ne more zmagati in je pripravljena plačati za sovjetsko podporo vsako ceno, vstevši bodočo nadvlado nad Evropo.«

Do te poučne ugotovitve pride v najnovejši izdaji znani angleški tednik »New Statesman and Nation«. Vedno ponovno so se trudili londonski politiki in njihovi častniki, da zanikajo pravilnost nemške trditve, da obstoji med Anglijo in Sovjetsko unijo poleg obsežnih pogodb še tajen dodatni dogovor, v katerem Anglija izrecno priznava in potrjuje izročitev Evrope

boljševizmu. »New Statesman and Nation«, čegar sodelavci, kot vemo, imajo najboljše in najintimnejše zveze z Downing Streetom, napravljajo zdaj vsem tem zankalnim poskusom radikalen konec in odkrito izrekajo dejstvo angleškega izdajstva Evrope.

Ne samo za Nemčijo in njene zaveznike, temveč tudi za vse ostale neangleške narode naše celine je to priznanje dvojnega pomena. Na eni strani vsebuje vso politično in vojaško slabost, v kateri se nahajajo sedaj, v četrtem letu te vojne, vojni hujšaki okoli Winstona Churchilla in vsebuje

ZRCALO ČASA

Vrhovni poveljnik vojne mornarice Großadmiral Dönitz je ob svojem obisku v Italiji osebno izročil od Führerja podeljeni Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes fregatnemu kapitanu Teclia di Cossatu.

O priliki obiska vrhovnega poveljnika nemške vojne mornarice Großadmirala Dönitza v Italiji dne 15., 16. in 17. marca pri mornariškem podtajniku in šefu admiralnega štaba Riccardiju so se vršili med obema poveljniki tovariški razgovori.

Obenem z nemškim narodom v mejah Reicha so svečano praznovali. Nemci v inozemstvu ob prisotnosti zaveznikov in prijateljskih narodov spominaki dan na junake.

Svoj 2000. polet proti sovražniku je javila 19. marca na srednjem odseku vzhodne fronte bojujoča se skupina nemških polzvedovalnih letal. Samo v zadnjih mesecih je izvršila preko 900 bojnih polzvedovanj ob močni obrambi sovražnih lovcev.

Bivši tajnik velikega muftija iz Jeruzalema Ale Aref el Gauni je umrl, kot poroča »Tribuna« iz Ankare, v koncentracijskem taborišču na posledicah po Angležih prizadejanih mučenju.

Otok Martinique bodo USA po vseh pravih izstradale. V vojnem ministrstvu USA označujejo Martinique kot važno oporišče v Zapadni Indiji, ki ga za vsako ceno hočejo dobiti v svoje roke.

Casopisna služba Bele hiše razširja članek lista »New Yorker Times«, v katerem se glasi: »Jasno je, da mora imeti Sovjetska unija enako pravico, kot si jo prijavljajo zavezniki zase.«

Pomanjkanje kuriva v Urugvaju je vedlo do burnih protestov prebivalstva zoper USA, ki so ustavile dobave. Ameriški veleposlanik je bil prisiljen, da stavi del zalog na razpolago, ki so bile na razpolago v Montevideu za ameriške bojne ladje.

praktično razven tega popoln polom za izbruh sedanje svetovne vojne odgovorne angleške vodilne plasti, ki je izrabila spor glede Danziga in Koridorja za to, da vzpostavi navidezno motno evropskega ravnateljja po Nemčiji z vojnimi sredstvi. Da ni mogla Anglija ovirati vodstva osovine v Evropi, temveč da se je tekom let še bolj okrepila, danes tudi v Londonu ne bodo mogli več zanikati.

Tem bolj strašno pa mora vplivati na angleške vojne hujšaka z ozirom na njihov vedno bolj ogrožen položaj, da je London danes celó za to pripravljen, da plača, samo da se reši, za podporo Sovjetske uniije ceno bodoče nadvlade Moskve. Samo to je torej še ostalo od znanega širokoustejnja, s katerim so praznovali londonski plutokrati pred kratkim svojo »mikavno vojno«. Angleško izdajstvo narodov naše celine je danes — »New Statesman and Nation« to dokazuje — zgodovinsko dokazano dejstvo. Nemčija in njeni evropski zavezniki ga vzamejo na znanje.

Armade zapadnih dežel, ki se bojujejo za obrambo »starega sveta« na Vzhodu, privzamejo svoje čelade trdnije in njene domače fronte podvojajo svoje napore za dosego totalne zmage. Če bo Moskva poražena, potem tudi ne bo daleč čas, ko bo Evropa zahtevala obračun od onih, ki so ji v času največje stiske pokazali hrbet in se izločili iz evropske skupnosti s tem, da so bili na zločinski način za to pripravljeni, da radi lastne rešitve prodajo Zapadne dežele boljševizmu.

Stranka in totalna vojna

Berlin, 23. marca. Dopisnik nacionalsocialistične stranke javlja: V Reichsverfügungsblattu (državnem naredbeniku) der NSDAP bo objavljenih nekaj naredb, ki jih bo izdal Leiter der Parteikanzlei (vodja strankine pisarne) Reichsleiter Bormann o ukrepih stranke glede ustvaritve pri več pridruženih skupinah.

Tako bodo ustavljeni na pr. das Hauptamt für Beamte (glavni urad za uradnike) in njegovi Gau- in Kreisämter ter Reichsbund der deutschen Beamten (državna zveza nemških uradnikov), das Hauptamt für Erzieher (glavni urad za vzgojitelje) in njegovi Gau- in Kreisämter za vzgojitelje ter NS-Lehrerbund (učiteljska zveza), das kolonialpolitische Amt in Reichskolonialbund. Der Reichsbund deutsche Familie (državna zveza nemške rodbine) ustavi takoj odteljaje za prispevke. Nadaljnjo imovinskopravno upravo teh skupin bo uredil Reichsschatzmeister. NS-Volkswohlfahrt, NS-Kriegsopferversorgung in NS-Ärztbund bodo ustavili velik del svojega upravnega dela. S temi ukrepi bodo postale proste delovne moči in delovna sredstva, ki se lahko uporabijo za naloge državne brambe. Na drugi strani nastopi s tem tudi poenostavitev in koncentracija strankinega dela v vojni, ker bodo sotrudniki, ki so bili zaposleni poglavito v častnih službah pridruženih skupin, sedaj razpoložljivi za druge najvažnejše vojne dela.

Topa resignacija Churdhilla

Evropa je bila izročena boljševizmu — imperij pa USA

Berlin, 23. marca. Ze tri dni debatirajo v angleškem Spodnjem domu o bodoči usodi angleških kolonij. Med številnimi govori pa je značilno to, da nima noben poslanec prijemljivih in pametnih predlogov. Za vsemi njihovimi izjavami pa je stala neprikrta skrb, da spadajo časi, polni sijaja, angleškega imperija dokončno v preteklost. Marsikateri britke opombe so pri tem izzevle preko Atlantika, kajti izjave, da naj se ostala posest ohrani, so bile v prvi vrsti namenjene za zaveznika, ki objema z lovskami polipa eno angleško kolonijo za drugo.

Potem ko so nedavno v washingtonskem kapitolu javno zahtevali, da se ustvarijo na angleških ozemljih na Pacifiku oporišča USA za pripravljane aneksije, je zahteval sedaj senator Hamilton Fish kot odmeno za zakupno in posojilno pomoč celo odstop vseh angleških otokov na zapadnem Pacifiku od Bermudov do Malvinov. Ko so vprašali Churchilla za odgovor, ni znal proti tem roparskim aspiracijam nič drugega odgovoriti kot lakonski stavek »Vlada je prepričana, da mora ostati uprava angleških kolonij pod edino odgovornostjo Velike Britanije.« Ta izjava ni preveč samozavestna in je še veliko manj odločen izraz volje braniti imperij na vseh frontah in z vsemi sredstvi. Churchill je že davno opustil tozadevne nade, njegovo stališče v Spodnjem domu ni bilo nič drugega kot topa resignacija.

Resignacija — ta beseda označuje skoro najboljše obupno situacijo Anglije, za katero se izključno mora zahvaliti ravnotako blazni kot zločinski politiki svojega ministrskega predsednika. Kolebajoči med zahtevami Moskve in Washingtona, ne preostaja angleški vladi nič drugega, da v defenzivi reši, kar se rešiti more. Danes plačuje zadolžnice, katere je lahkomišno podpisala. Roosevelt in Stalin pa nasprotno — vsak na svoj način — delata, kot se jima ljubi. Churchill se mora v vsem udati; vesel mora biti, da ga sploh še vprašajo za njegovo mnenje.

Londonski dopisnik brazilskega časopisa »La nacion« je brzojavil svojemu listu ugotovitev, da se boljševiki ne bojujejo za zavezniške, temveč samo za lastne interese. S podajanjem tega mnenja, ki prevladuje v političnih krogih Anglije, potrjuje, kar svet že davno ve. Kdor pa hoče spoznati razloge za zadržanje Anglije napram aktualnim sodobnim problemom do zadnjih vzrokov in učinkov, naj se pouči iz lista »New York Times«, ki je vedno dobro poučen od uradne strani. »V Washingtonu smatrajo«, tako beremo v tem listu, »kot gotovo dejstvo, da je dosežen med Anglijo in Sovjetsko unijo glede evropskih zadev dokončno sporazum in da Anglija namerava usmeriti svojo evropsko politiko sedaj in v bodoče po svojih odnosih do Moskve.«

Ta »sporazum« je bila po Churchillju samem predpisana listina odpovedi Velike Britanije Evropi, kateri se je odrekla na korist boljševikov, ko jim je izročila s cinično brezvestnostjo narode in zapadne kulture. Da bodo evropski narodi razbili ta

Harkov je pozdravil naše vojake

Zverinska grozodejstva so izvršili boljševiki. Lakota v mestu

Na Vzhodu, marca 1943. Ze prvi dan po vkorakanju sovjetskih polkov v Harkov so spoznali mestni prebivalci ponovno vso grozovitost boljševizma. Medtem ko je bilo nebroj civilistov ustreljenih radi prijaznega zadržanja napram Nemcem, so ropala poveljstva sovjetskih čet prodajalne in skladišča domačega prebivalstva. Iz trgovin so odnesli obleke, živila in uporabne predmete, ne da bi posestnikom dali le malenkostno odškodnino. Boljševiki se pa nikakor niso zadovoljili z zalogami v trgovinah in prodajalnah, ropali so prebivalcem njihove ure, prstane in ostale dragocenosti. Kdor se je tej oddaji odtegnil, je bil kot sabotažnik ustreljen ali pa odveden na prisilno delo. Vse moško prebivalstvo od 15. do 60. leta se je moralo postaviti na razpolago za službo v vojski. Poveljstva za nova-

zahrbtni načrt z močjo svojega orožja in arc, ničesar ne spremeni na njegovem značaju, toda iz tega bodo po dobljeni zmagi izvajali posledice, ko se bo sodilo o angleški krivdi.

čenje so preiskavala dan in noč stanovanja, da dobe moške prebivalce.

Medtem ko se je povrnilo civilno prebivalstvo v normalno življenje pod nemškim vodstvom mesta in je neomejno lahko poslovalo, deloma dobilo celo v nemških uradih plačano zaposlitev, so prisilili boljševiki žene in otroke k prisilnemu delu. Dnevno so morali delati okope in barikade. Za to niso dobili nobenega plačila.

Vsem tem mukam, ki so jih prizadejali Sovjeti prebivalstvu Harkova, se je pridružila še stiska za dnevno preskrbo, kajti za prehrano prebivalstva se ni nihče brigal. Samo iz prebivalstva sestavljeni odbori, ki pa niso vživali nobene uradne podpore, so poskušali organizirati preskrbo mesta z naturalijami. Za prevoz ni bilo potrebnih vozil. Lahko si predstavljamo, kako težka je bila preskrba stotisočev ljudi pri takih okoliščinah.

Mi nemški vojaki zato prav dobro vemo, zakaj nas je pozdravilo prebivalstvo Harkova po zopetni zasedbi mesta kot osvoboditelje. Ko se je polegel ropot orožja, so prišli možje, žene in otroci iz kleti in skrivališč, da pokažejo na cestah svoje veselje radi vrnitve Nemcev. Veseli so obkrožili počivajoče čete in so poročali o prestanih mukah.

—Kriegsbericht H. Walter Doering.

stal resnično boj na življenje in smrt ne samo za Evropo, temveč za ves svet. O tem ne sme biti nobenega dvoma, tudi če bo nastal dolgotrajen boj.

Med tema obema poloma — premaganjem boljševiške nevarnosti in ustalitvijo nove Španije — je zasidrana zunanepolitična koncepcija Madrida, kateri so burno pritrjevali prorokatorji ob koncu Francovega govora.

Kaj izvajajo Turki iz spora glede Poljske

Spričevala putokratske brezvestnosti — Okrog nevtralnosti Ankare

Ankara, 23. marca. Redko so menda v taboru protiosovinskih sil sledili dogodkom v Turčiji s tako pozornostjo in jih javno obravnavali, kot je to bil slučaj v sporu med boljševizmom in demokracijo glede poljskega vprašanja. Celokupni tisk izraža brez izjeme turško mnenje, da v tem sporu ne gre za kakšno osamljeno vprašanje, ampak da je treba načeloma vrednotiti in presojati kategorično iznešeno sovjetsko zahtevo in nje potrpežljivo obravnavanje od strani Washingtona in Londona. Od poluradnega lista »Ulus« pa do anglofilskega »Yeni Sabaha« je v tisku enodušno mnenje, da daje moskovska zahteva po vzhodnopolskih pokrajinah nedvoumen dokaz za to, da se UdSSR na noben način ne čuti vezano po poveljnih načrtih demokratov. S tem je po turškem mnenju dan precedenčni primer, ki se tiče centralnega problema turške politike, ruskega vprašanja, in sicer v dvojnem pomenu.

Morda so v Ankari manj presenečeni po sovjetski zahtevi kot taki, saj imajo že

sto let stare tehtne skušnje glede vprašanja načrtov ruske ekspanzije. Moskovsko stališče je torej prav za prav potrdilo le to, kar so vedeli že davno prej; s tem pa nikakor ne postane manjši aktualno-politični pomen te potrditve. Ravnotako daljnosežna pa so raz turškega stališča tudi vprašanja, ki jih stavi anglosaksonska reakcija na sovjetsko odpoved glede vseh poveljnih obveznosti. Sovjetski problem je kardinalnega pomena tudi za razmerje Turčije do anglosaksonskih sil.

Zato vzbuja tukaj posebno pozornost in se jemlje v vednost, da se niti Washington niti London ne pripravljata, da bi vsaj teoretično zastopala napram Moskvi svoja doslej s tolikšnim hrupom zastopana načela ali celo prevzete obljube do svojih manjših zaveznikov. Tudi to dejstvo načinja zopet dvojni kompleks vprašanj. Če je turški tisk stavil odprto vprašanje: »To je začetek, kje je pa konec?« in v tej zvezi trezno ugotovil, da je bilo staro geslo ruske ekspanzije o »zgodovinskih pravicah«

na morske ožine od nekdanj velevažnega pomena, je s tem jasno in na dlani, da zadnji dogodki v demokratsko-boljševskem taboru ne vzbujajo samo politično-teoretskega ali platoničnega zanimanja.

Posebno tipično za politično ideologijo demokracij glede Turčije je »vrsta sporeda«, kakor jo sedaj razmotrivajo v angleško-amerikanskem taboru. Trenutno, tako pravijo, še lahko prenesejo turško nevtralnost. Da se pa misli, da se v nadaljnjem razvoju vojnih dogodkov to ne bi več izkazalo kot koristno in da bodo demokracije »prisiljene«, staviti odločilna vprašanja. Ako bi se Turčija temu nasproti odločila, braniti nevtralnost države, jo bo treba s poudarkom opozoriti, da bo sama odgovorna za to, če bodo anglosaksonske sile primorane Moskvo prositi za pomoč, torej dati sovjetskim četam povod, da posežejo vmes. Ni važno, v koliko je s tako ideologijo že praktično opremljena demokratska diplomacija ali jo uporablja le kot dojmljivo orodje živčne propagande. Odločilen je duh, ki govori iz nje; ta pa da zadostno spoznati, kakšni so v demokratsko-anglosaksonskem taboru predznaki za stališče in rešitev sovjetsko-ruskega vprašanja glede Turčije. Ne preostaja ravno bogve kaj ozirov na turške interese.

Veliki mufti je govoril v berlinski mošeji

Oster obračun Amina al Husejnija s sovražniki arabskega sveta

Berlin, 23. marca. Na rojstni dan proroka Mohameda je imel jeruzalemski veliki mufti Amin al Husejni v berlinski mošeji nagovor, v katerem se je obrnil do moslemskega, zlasti pa arabskega sveta.

Opozoril je zlasti, da zahteva prorokov nauk boj proti tlačiteljem in tiranom za pravičnost. V času, ko so skoro vse moslemske dežele trpele po zasedbi in po grozovitostih sovražnih tlačiteljev, ko usmrčajo njihove borce za svobodo in dežele izžemajo s kapitalističnimi metodami, je dolžnost vseh moslemov, da se z vsemi sredstvi bojujejo proti tem sovražnikom in pospešujejo ta boj. Sovražniki moslemov mislijo le na to, kako bi s pomočjo židov dosegli popolno gospostvo nad sveto deželo Palestino. Kakor že med preteklo svetovno vojno, so se za dosego tega cilja posluževali istih lažnivih metod in sredstev. V tem se natanko spozna njihov namen, da hočejo Arabce zapeljati v zmoto in si s tem ustvarjati bazo za predirljivo izžemanje vseh sosednjih arabskih držav.

»Atlantska karta«, ta po »zastopnikih Zedinjenih držav objavljena perfidna spomenica«, dokazuje nevarnost, ki preti obstoju Arabcev, ako bi zmagale osi sovražne sile. Arabci in moslemi imajo dolžnost, da pomagajo, razbiti židovsko požrešnost in nenasiljivost. Prepričevalen dokaz za podlo igro Britancev in Severnoamerikancev daje Irak. Ta država ni imela nobenih interesnih nasprotij glede osovinskih sil in si je naložila težke krvne žrtve, ko je poskušala z orožjem v roki braniti svojo čast in svoje pravice. Zdaj mora prenašati britanski nasilje. Najboljše sinove Iraka pa so usmrtili, in njegovi sedanji mogotci so napovedali vojno silam osi na ukaz Angležev in proti volji prebivalstva.

H koncu je izjavil veliki mufti, da bo prišel dan obračuna. Takrat se bodo Arabci in Mohamedanci osvobodili oddahnili in takrat bodo skupno z narodi osovine stopili v boj proti roparjem njihovega imetja, po žigalcem in uničevalcem njihovih vasi ter skrbeli za to, da bo dokončna zmaga imela za posledico njihovo končoveljavno osvobojenje.

Ce kdo zastane, mu pomagajo tovariši dalje

(Bild: PK-Archiv.)

Bjelgorod iznenada zavzel

Dobro napredovanje napada na bojišču Harkov — Bjelgorod — Kursk

Oberkommando der Wehrmacht je dne 19. marca objavilo:

Na bojišču Harkov—Bjelgorod in severozahodno od Kurska napreduje nemški napad uspešno na široki fronti. Jugovzhodno od Harkova so bili uničeni ostanki tam obkoljenih sovjetskih sil. Odredi Waffen-SS so v presenetljivem napadu osvojili mesto Bjelgorod. Pehotna divizija »Großdeutschland« je odbila sovražne napade pri Borisovki in nato napravila sunek daleč proti vzhodu. 47 sovjetskih oklopnikov je bilo uničenih.

Južno od Orla, južno od Vjasme in pri Staraji Rusi so bili Sovjeti pri svojih prodornih poskusih težko poraženi. Poleg mnogo ljudi in številnega materiala so zgubili zgolj v odseku pri Vjasmi 93 oklopnih vozov. Zračno orožje je z močnimi silami v večkratnih napadih podpiralo napadne in obrambne boje vojske.

Na severnotunezijski fronti je poteklo neko lastno napadno podvzetje uspešno.

Nek odred severnoameriških bombnikov je podnevi napadel severozapadno nemško obrežje. Prebivalstvo je imelo zgube, zlasti v Bremenu. Nemški lovci so sestrelili, deloma že daleč na morju, sedem štirimotornih letal, tri druga letala je zgubil sovražnik nad zasedenimi zapadnimi ozemlji.

Po uspešnem podnevnem napadu nemških bojnih letal proti neki luki v Južni Angliji je zračno orožje v pretekli noči napadlo industrijsko mesto Norwich in luko Great Yarmouth. Tri letala pogrešamo.

Na Atlantskem morju so podmornice v težkih bojih proti konvojem. Zelo razsežne operacije so še v teku.

Zunanepolitična smer Španije

Berlin, 23. marca. Španski glas zopet poslušajo v zboru narodov izza nacionalne obnove. Samozavestna Španija pravi, da se priznava k svoji protiboljševiški revoluciji, in iz te zajema svojo moč.

Ta dvig je združen z željo, da se dok-

Sonderausgaben der Führerrede

hw. Stockholm, 23. März. Die Führerrede ist in Schweden, wie man ohne Übertreibung feststellen kann, mit großer Spannung aufgenommen und in weiten Kreisen als Sensation aufgefaßt worden. Ein wesentliches Verdienst daran trug die feindliche Agitation, die seit geraumer Zeit bemüht war, um die Person des Führers ein Lügengewebe zu spinnen, das durch sein Erscheinen bei der Heldengedenkfeier in Berlin und seine Ansprache, die ja durch den Rundfunk über die ganze Welt verbreitet wurde, mit einem Schlag zerrissen wurde. Die Stockholmer Sonntagabendblätter gaben neue Ausgaben mit Auszügen aus der Rede, an allen Aushängen der großen Verlage wurden Zitate angeschlagen. In den Überschriften steht im Vordergrund die Feststellung des Führers: „Die Krise im Osten ist überwunden“. Der Berliner Eigenbericht des „Aftonblad“ von der Rede im Zeughaus hebt hervor, welchen Eindruck die Frische und Spannkraft des Führers vermittelte.

10.000 deutsche Kinder in Ungarn

am. Budapest, 23. März. (Eigener Bericht.) Im vergangenen Jahr wurden 10.000 reichsdeutsche Kinder aus luftgefährdeten Gebieten Westdeutschlands bei den Volksdeutschen Ungarns auf mehrere Monate untergebracht. Zum Teil wurden in den volksdeutschen Siedlungsgebieten Lager errichtet, wo die Kinder mit ihren Lehrern untergebracht waren. Für dieses Jahr ist eine ähnliche Aktion durchgeführt. Die ersten Kinder aus dem Reich sind inzwischen schon in Budapest eingetroffen, wo sie vom Leiter der Kinderlandverschickung und der Führung der deutschen Volksgruppe herzlich begrüßt wurden.

Kopenhagener Bolschewistenprozeß

js. Kopenhagen, 23. März. (Eigenbericht.) Die dreitägigen Verhandlungen im Kopenhagener Bolschewistenprozeß sind abgeschlossen. In den nächsten Tagen wird das Kopenhagener Stadtgericht das Urteil in einem Prozeß verkünden, der wochenlang die Aufmerksamkeit der dänischen Bevölkerung gefangen hielt und der als einer der schlimmsten und widerlichsten Verbrechen der dänischen Kriminalgeschichte bezeichnet wird.

Mit der Ermittlung einer Gruppe dänischer und estnischer Kommunisten ist der dänischen Polizei ein weiterer Schlag gegen die Moskauer Terroristen gelungen. In dem jetzigen Prozeß handelt es sich um die Ermordung des von Moskau des Verrates beschuldigten Esten Eltermann, dessen engste Mitarbeiter Loring und Scare vor dem Kopenhagener Stadtgericht standen.

Eltermann wurde überfallen, in einer Laubekolonie in der Umgebung Kopenhagens auf vielschneidige Weise vollkommen verstümmelt und begraben. Die Moskauer Zentrale erklärte jedoch, daß alle Spuren, die auf einen Mord hinweisen könnten, ausgeschlossen werden mußten, und gab deshalb den Befehl, die verstümmelte Leiche wieder auszugraben, damit sie auf chemischem Wege vernichtet werde.

Aus den Gerichtsverhandlungen, in denen Scare, nebenbei bemerkt, nur als Zeuge vernommen wird, weil er in Deutschland wegen anderer Verbrechen verhaftet wurde, geht hervor, daß die ganze Aktion gegen Eltermann auf Weisung Moskaus erfolgte. Der dänische Staatsanwalt stellte dies in seiner großen Anklagerede einwandfrei fest und brachte seinen Abscheu darüber zum Ausdruck, daß drei Dänen sich an diesem bestialischen Mord dadurch beteiligt hätten, daß sie den beiden Esten bei der Ausführung ihres Auftrages Hilfe geleistet hätten. Der Staatsanwalt verlangte lebenslange Gefängnisstrafen für Loring und sehr strenge Freiheitsstrafen für die drei dänischen Beteiligten. Dem Urteil dieses in der Tat sensationellen Prozesses, das am Montag erwartet wird, sieht die dänische Öffentlichkeit mit größter Aufmerksamkeit entgegen.

Deutsch- Sagen und Märchen

Brüderchen und Schwesterchen

Brüderchen nahm sein Schwesterchen an der Hand und sprach: »Seit die Mutter tot ist, haben wir keine gute Stunde mehr; die Stiefmutter schlägt uns alle Tage, und wenn wir zu ihr kommen, stößt sie uns mit den Füßen fort. Die harten Brotkrusten, die übrigbleiben, sind unsere Speise, und dem Hündlein unter dem Tisch geht's besser, dem wirft sie doch manchmal einen guten Bissen zu. Daß Gott erbarm, wenn das unsere Mutter wüßte! Komm, wir wollen miteinander in die weite Welt gehen.« Sie gingen den ganzen Tag über Wiesen, Felder und Steine, und wenn es regnete, sprach das Schwesterchen: »Gott und unsere Herzen die weinen zusammen!« Abends kamen sie in einen großen Wald und waren so müde von Jammer, Hunger und dem langen Weg, daß sie sich in einen hohlen Baum setzten und einschliefen.

Am anderen Morgen, als sie aufwachten, stand die Sonne schon hoch am Himmel und schien heiß in den Baum hinein. Da sprach das Brüderchen: »Schwesterchen, mich dürstet, wenn ich ein Brünnelein wüßte, ich ging und trank einmal; ich mein, ich höre eins rauschen.« Brüderchen stand auf, nahm Schwesterchen an der Hand, und sie wollten das Brünnelein suchen. Die böse Stiefmutter aber war eine Hexe und hatte wohl gesehen, wie die beiden Kinder fortgegangen waren, war ihnen nachgeschlichen, heimlich, wie die Hexen schleichen, und hatte alle Brunnen im Walde verwünscht. Als sie nun ein Brünnelein fanden, das so glitzerig über die Steine sprang, wollte das Brüderchen daraus trinken; aber das Schwesterchen hörte, wie es im Rauschen sprach: »Wer aus mir trinkt, wird ein Tiger, wer aus mir trinkt, wird ein Tiger.« Da rief das Schwesterchen: »Ich bitte dich, Brüderchen, trink nicht, sonst wirst du ein wildes Tier und zerreißt mich.« Das Brüderchen trank nicht, ob es gleich so großen Durst hatte, und sprach: »Ich will warten bis zur nächsten Quelle. Als sie zum zweiten Brün-

Fortschritt des Angriffs bei Kursk

Sowjetische Durchbruchsversuche abgeschlagen - Heftige Kämpfe in Tunesien

Aus dem Führerhauptquartier, 22. März. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Im Südtel der Ostfront bei Bjelegorod fanden gestern keine Kämpfe von Bedeutung statt. Der deutsche Angriff südwestlich und nordwestlich von Kursk macht weiter gute Fortschritte.

Südwestlich Wjasma und südlich des Ladogasees scheiterten gestern wiederum feindliche Durchbruchsversuche unter schwersten Verlusten. Allein südwestlich Wjasma vernichteten unsere Divisionen, hervorragend durch die Luftwaffe unterstützt, seit dem 18. März über 270 Panzerkampfwagen.

Die seit drei Tagen südöstlich von Leningrad geführten schweren Angriffe der Sowjets sind an der entschlossenen Abwehr unserer Truppen unter sehr hohen Verlusten für den Gegner abgeschlagen worden.

In Süd- und Mittelunesien greifen starke englische und amerikanische Kräfte die italienischen Stellungen an. Schwere Kämpfe auf der Erde und in der Luft sind im Gange.

Fernkampfflugzeuge beschädigten im Atlantik ein größeres Handelsschiff durch schwere Bombentreffer. Bei dem bereits gemeldeten Angriff deutscher Kampfflugzeuge auf den Hafen von Tripolis in der Nacht zum 20. März wurden drei Handelsschiffe und ein Geleitsboot versenkt.

Den deutschen und finnischen Soldaten

Berlin, 23. März. Generaloberst Dietl, der Oberbefehlshaber der im hohen Norden kämpfenden deutschen Armee, übergab am 17. März in Anwesenheit des Reichskommissars Terboven das neu geschaffene „Haus der Kameradschaft“ seiner Bestimmung. Das Haus ist den deutschen und finnischen Soldaten gewidmet und wurde mit einer festlichen Veranstaltung unter Mitwirkung von Künstlern der beiden befreundeten Nationen eröffnet. Mit diesem Haus wurde eine Stätte errichtet, die den Frontkämpfern durch künstlerische Darbietungen Freude und Entspannung schenken soll.

Churchill lehnt Kriegslagedebatte ab

Im Vordergrund der britischen Sorgen steht immer wieder die U-Boot-Frage

hw. Stockholm, 23. März. (Eigenbericht.) Churchill hat im Unterhaus die gewünschte Debatte über die Kriegslage abgelehnt. Er glaube nicht, so erklärte er, daß sich der gegenwärtige Zeitpunkt dafür eigne. Wahrscheinlich ist er abgeschreckt durch die in der Tat nicht gerade ermunternde Oberhausdebatte zu diesem Thema.

Churchill läßt zwar ganze Schwärme von Versuchsballons steigen und die eigene Bevölkerung in geradezu fieberhafte Erwartung versetzen, aber auf der anderen Seite gibt es zwei Tatsachen, die ihn offenbar verdrängen. Die geringe Neigung der besetzten Gebiete, sich in sinnlose blutige Aufwühlbewegungen für Englands Interessen zu stürzen, und der U-Boot-Krieg. In den letzten Tagen hat London in Hoffnungen geschwelgt, die Franzosen könnten England die Aufgabe der Errichtung einer neuen Front abnehmen, nämlich durch irgendwelche unbedachte Handlungen, die sich von lokalen Unruhen zu großen Aktionen auswachsen sollten. Diese Hoffnungen wurden rasch enttäuscht.

Statt dessen steht weiter das U-Boot-Problem im Vordergrund. Zahlreiche Zeitungen erörtern die Seelagerlage auf Grund der Unterhauseklärungen und der Washingtoner Anti-U-Boot-Konferenz. Daily Telegraph hofft auf eine Verständigung über die besten Methoden, den Atlantik a-boat sicher zu machen.

717.00 BRT in zwanzig Tagen

In Riesenüberschriften bringen Italienische Blätter den stolzen U-Boot-Erfolg

Rom, 23. März. Der in der deutschen Sondermeldung bekanntgegebene bisher größte Erfolg deutscher U-Boote wird von der gesamten römischen Presse aufs stärkste hervorgehoben. „Giornale d'Italia“ unterstreicht die Versenkung der 32 feindlichen Handelsschiffe in einer über die ganze Seite gehenden Schlagzeile. „Lavoro Fascista“ stellt die Sondermeldung unter die Schlagzeile: „Bisher der größte Sieg der U-Boote“. „Tribuna“ widmet der Schlacht im Atlantik einen Artikel seines Marinesachverständigen Giuseppe Rota, der feststellt, daß die U-Boote heute tatsächlich die Herrschaft der Meere besitzen, die einst Großbritannien sich als ein Vorrecht anmaßte. Die U-Boot-Gefahr könne unmöglich durch die Erhöhung der Geschwindigkeit der Transporter vermindert werden, denn der Bau von schnelleren

Schiffen erfordere mehr Zeit und mehr Material, gestatte also nur den Bau einer geringeren Zahl von Transportern die im übrigen, wie die kürzlich erfolgte Versenkung der „Empress of Canada“ gezeigt habe, keineswegs dem Angriff der U-Boote entgegen könnten. Der U-Boot-Krieg werde sich also in immer stärkerem Maße auf die feindliche Schifffahrt auswirken mit Folgen, die ohne weiteres klar sind.

Ein und dieselbe Riesenüberschrift beherrscht am Sonntag das Bild aller norditalienischen Blätter: „32 vollbeladene Schiffe mit 204.000 Tonnen versenkt“, und darunter die nicht weniger sagenden Sätze: „Die größte und hervorragendste Kampfpfandlung des U-Boot-Krieges überhaupt — 717.000 Tonnen in den ersten zwanzig Märztagen versenkt.“ Hatte schon die Sondermeldung am Samstag abend

lein kamen, hörte das Schwesterchen, wie auch dieses sprach: »Wer aus mir trinkt, wird ein Wolf, wer aus mir trinkt, wird ein Wolf.« Da rief's Schwesterlein: »Brüderchen, ich bitte dich, trink nicht, sonst wirst du ein Wolf und frisstest mich.« Das Brüderchen trank nicht, und sprach: »Ich will warten, bis wir zur nächsten Quelle kommen, aber dann muß ich trinken, du magst sagen, was du willst, mein Durst ist gar zu groß.« Und als sie zum dritten Brünnelein kamen, hörte das Schwesterlein, wie

es im Rauschen sprach: »Wer aus mir trinkt, wird ein Reh, wer aus mir trinkt, wird ein Reh.« Das Schwesterchen sprach: »Ach, Brüderchen, ich bitte dich, trink nicht, sonst wirst du ein Reh und läufst mir fort.« Aber das Brüderchen hatte sich gleich beim Brünnelein niedergekniet, hinabgebeugt und von dem Wasser getrunken, und wie die ersten Tropfen auf seine Lippen gekommen waren, lag es da als ein Rehkälbchen.

Nun weinte das Schwesterchen über das arme verwünschte Brüderchen, und das Rehlein weinte auch und saß so traurig neben ihm.

Da sprach das Mädchen endlich: »Sei still, liebes Rehchen, ich will dich ja nimmermehr verlassen.« Dann band es sein goldenes Strumpfband an und tat es dem Rehchen um den Hals, und rupfte Binsen und flocht ein weiches Seil daraus. Daran band es das Tierchen und führte es weiter, und ging immer tiefer in den Wald hinein. Und als sie lange, lange gegangen waren, kamen sie endlich an ein kleines Haus, und das Mädchen schaute hinein, und weil es leer war, dachte es: »Hier können wir bleiben und wohnen.« Da suchte es dem Rehchen Laub und Moos zu einem weichen Lager, und jeden Morgen ging es aus und sammelte sich Wurzeln, Beeren und Nüsse, und für das Rehchen brachte es zartes Gras mit, das fraß es ihm aus der Hand, war vergnügt und spielte vor ihm herum. Abends, wenn Schwesterchen müde war und sein Gebet gesagt hatte, legte es seinen Kopf auf den Rücken des Rehkälbchens, das war sein Kissen, darauf es sanft einschlief. Und hätte das Brüderchen nur seine menschliche Gestalt gehabt, es wäre ein herrliches Leben gewesen.

Das dauerte eine Zeitlang, daß sie so allein in der Wildnis waren. Es trug sich aber zu, daß der König des Landes eine große Jagd in dem Wald hielt. Da schallte das Hörnerblasen, Hundegebell und das lustige Geschrei der Jäger durch die Bäume, und das Rehlein hörte es und wäre gar zu gerne dabei gewesen. »Ach«, sprach es zum Schwesterlein, »laß mich hinaus in die Jagd, ich kann's nicht länger mehr aushalten, und hat so lange, bis es einwilligte.« Aber, sprach es zu ihm, »komm mir ja abends wieder, vor den wilden Jägern schließ ich mein Türlein; und damit ich dich kenne, so klopfe und sprich: mein Schwesterlein, laß mich herein, und wenn du nicht so sprichst, so schließ ich mein Türlein nicht auf.« Nun sprang das Rehchen hinaus, und war ihm so wohl und war so lustig in freier Luft. Der König und seine Jäger sahen das schöne Tier und setzten ihm nach, aber sie konnten es nicht einholen, und wenn sie meinten, sie hätten es gewiß, da sprang es über das Gebüsch weg und war verschwunden. Als es dunkel ward, kam es zu dem Häuschen,

in der norditalienischen Öffentlichkeit Bewunderung und Begeisterung ausgelöst, so hat sich dieser Eindruck jetzt auf Grund der ersten Einzelheiten über diesen ungeheuren Erfolg der deutschen U-Boot-Waffe noch verstärkt.

Während die Erfolge der deutschen Armee an der Ostfront immer wieder größere Ausmaße annehmen entwickelte sich die Offensive des Großadmirals Dönitz, so hebt „Gazzetta del Popolo“ hervor, auf allen Meeren der Welt in einer Weise, daß auch die optimistischsten Erwartungen übertroffen werden. Der jüngste schwere Schlag erhöhte die Zahl der in weniger als drei Wochen versenkten feindlichen Schiffe auf 111 mit insgesamt 717.000 Tonnen.

Das Frühjahr, das, wie „Stampa“ ausführt, die Achsenmächte bereits auf dem Wege zur bedingungslosen Kapitulation sehen sollte, beginnt statt dessen mit dem grandiosen Sieg, den die deutschen U-Boote bisher zu verzeichnen hatten. Der Erfolg ist um so größer, als die Schiffe einen überaus starken Geleitschutz hatten und zum Schluß auch die englische Luftwaffe mit beträchtlichen Einheiten in den Kampf eingreifen konnte.

Die wahrhaft imposanten Erfolge der deutschen U-Boote werden wie „Regime Fascista“ unterstreicht, zweifellos auch in England und den Vereinigten Staaten größten Eindruck machen, wo man bisher vergebens auf die Verwirklichung der von Knox und Alexander so leichtfertig gegebenen Versprechen wartete, die bereits vor einem Monat ankündigten, daß die Erfolge der Dreierpaktmächte mit neuen Abwehrmitteln und Maßnahmen annulliert würden. Vielleicht so meint „Regime Fascista“ ironisch, glaubten sie, daß die Versenkungen allein durch diese Drohungen zurückgehen werden. Die Torpedos der Achse lassen sich jedoch weder durch den Londoner und Washingtoner Nachrichtendienst, noch durch die jüdisch-plutokratische Presse von ihren Zielen ablenken.

Italien gedenkt der deutschen Helden

Malland, 23. März. Deutschland so führt „Popolo d'Italia“ zum Heldengedenktage aus, begeht heute in ernster und feierlicher Form den Tag jener Helden, die als Symbol des höchsten und idealsten Opfers und Glaubens an das unsterbliche Vaterland mit den ruhmreichen nationalen Taten untrennbar verbunden sind. Bei dem mühevollen Aufsteig zu einer besseren Zukunft marschieren diese Helden als das leuchtende Vorbild für die gegenwärtige und kommende Generation an der Spitze der festgeschlossenen Kolonnen. Ein ganzes Volk bekräftigt inmitten des glänzenden durch den Egoismus der demo-plutokratischen Mächte ausgelösten Ringens zwischen Völkern und Kontinenten im Gedanken an seine Helden die unzerstörbaren Werte des Geistes und bekundet in feierlicher Form, daß das Opfer so vieler Kameraden nicht vergeblich sein wird.

Bei dieser Feierstunde ist das befreundete und verbündete Italien mit seinen Toten und Lebenden zugegen und nimmt an ihr im Zeichen der gemeinsamen Siegesgewißheit und der unwandelbaren Gemeinschaft mit jener solidarischen Waffenbrüderschaft teil mit der beide Völker bis zur Beseitigung des letzten Hindernisses kämpfen, das sich dem Frieden der Welt und dem Triumph der Gerechtigkeit entgegenstellt.

Kalte Dusche aus den USA für Südamerika

Vigo, 23. März. Wie aus Washington gemeldet wird, erklärte der Präsident der USA Handelskammer, Johnston, Pressevertretern nach einer Rundreise durch die südamerikanischen Vasallenstaaten der USA, er sei genötigt gewesen, den dortigen Politikern zu erklären, daß die USA jetzt noch nicht dazu beitragen könnte, die Wirtschaftslage der betreffenden Länder zu verbessern. Die USA müßten jetzt ihre gesamten Kräfte einsetzen, um die eigenen Kriegsbedürfnisse zu befriedigen. Daher müßten alle übrigen Pläne bis nach dem Kriege zurückgestellt werden.

klopfte und sprach: »Mein Schwesterlein, laß mich herein.« Da ward ihm die Tür aufgetan, es sprang hinein und ruhte sich die ganze Nacht auf seinem weichen Lager aus. Am anderen Morgen ging die Jagd von neuem an, und als das Rehlein wieder das Hifthorn hörte und das ho, ho, der Jäger, da hatte es keine Ruhe und sprach: Schwesterchen, mach mir auf, ich muß hinaus.« Das Schwesterchen öffnete ihm die Tür und sprach: »Aber zu Abend mußt du wieder da sein und dein Sprüchlein sagen.« Als der König und seine Jäger das Rehlein mit dem goldenen Halsband wieder sahen, jagten sie ihm alle nach, aber es war ihnen zu schnell und behend. Das währte den ganzen Tag, endlich aber hatten es die Jäger abends umzingelt, und einer verwundete es ein wenig am Fuß, so daß es hinken mußte und langsam fortließ. Da schlich ihm ein Jäger nach bis zu dem Häuschen und hörte, wie es rief: »Mein Schwesterlein, laß mich herein, und sah, daß die Tür ihm aufgetan und alsbald wieder zugeschlossen ward. Der Jäger behielt das alles wohl im Sinn, ging zum König und erzählte ihm, was er gesehen und gehört hatte. Da sprach der König: »Morgen soll noch einmal gejagt werden.«

Das Schwesterchen aber erschrak gewaltig, als es sah, daß sein Rehkälbchen verwundet war. Es wusch ihm das Blut ab, legte Kräuter auf und sprach: »Geh auf dein Lager, liebes Rehchen, daß du wieder heil wirst.« Die Wunde war aber so gering, daß das Rehchen am Morgen nichts mehr davon spürte. Und als es die Jagdstud wieder draußen hörte, sprach es: »Ich kann's nicht aushalten, ich muß dabei sein; so bald soll mich keiner kriegen.« Das Schwesterlein weinte und sprach: »Nun werden sie dich töten, und ich bin hier allein im Wald und bin verlassen von aller Welt, ich laß dich nicht hinaus.« — »So sterb ich dir hier vor Betrübnis, antwortete das Rehchen, wenn ich das Hifthorn höre, so mein ich, ich müßte aus den Schuhen springen!« Da konnte das Schwesterchen nicht anders und schloß ihm mit schwerem Herzen die Tür auf, und das Rehchen sprang gesund und fröhlich in das Wald. (Fortsetzung folgt)

Sramolno dejanje, ki govori samo za sebe

Banditi obstreljujejo, bolniški voz, ki prevaža težko bolnega otroka

F. H. Krainburg, 23. marca 1943.

Vsak dostojni boj se ustavi pred ženami in otroci. Angleži so bili prvi, ki se niso brigali za ta viteški zakon, ki so s svojo blokado v prvi svetovni vojni hoteli zadeti domovino, t. j. torej žene, starše in otroke. 800.000 ljudi je zaradi tega poginilo za kruto smrtjo od lakote. V tej vojni so s peklenskim sovraštvom pravih povzročiteljev te vojne, s sovraštvom židov, začeli vojno z bombami na civilno prebivalstvo. Ni čudo, da so se tu našli ravno tisti, ki so zgrubili vsako spoštovanje pred najprimitivnejšimi človeškimi zakoni: boljševiki in pluto-kriti. Stalin in njegovi mali in veliki tovariši v teku svoje 25-letne prakse niso priznali ne ženam ne otrokom. V svoji uničevalnosti, kakršne doslej nihče poznal ni, so odstranili vse, ki so se njemu ustavljali. Tako je bilo v njegovi lastni državi, tako so hoteli napraviti po vsej Evropi. Niti malo nečemo ugovarjati, če narodi s svoje strani pošiljajo žene v boj ali jih v to zlorablja, da začnejo vojno za sovražnikovim hrbotom ali kako drugače posegajo v vojaške dogodke. Vojno pravo mora uporabiti ostrejša merila, in bojujoča se nacija se mora ubraniti vseh, ki se mu poskušajo zoperstavljati na poti do zmage.

Danes nam ni več treba opozarjati na to, da so boljševiki in Sovjetski uniji docela enaki z onimi, ki se klatijo v gorenjskih gozdovih. Odlikujejo jih ista krutost, iste metode in isti cilj. Umori, ki jih včasih doživimo na Gorenjskem, so pravcati poseben boljševizem. O tem se je moglo gorenjsko prebivalstvo samo prepričati. V soboto zvečer se je sedaj znova pokazala gnusnost te sodrge. Ob 22.30 uri je bil rešilni voz des Deutschen Roten Kreuzes (nemškega rdečega križa) telefonično pozvan iz Zwischenwässern, da bi od tam prepeljal v bolnišnico Gallenfels otroka, ki je zbolel za težko pljučnico in imel že visoko vročino. Bila je podana neposredna smrtna nevarnost. Sofer in dva spremljevalca so se že nekaj minut pozneje odpeljali s sanitetnim vozom. Nekaj kilometrov pred Zwischenwässern pa jih je obstreljevala strojnica. Dasi je bil voz docela razsvetljen in je bil znak Rdečega križa daleč viden, banditov ni bilo sram, pričeti z obstreljevanjem onih, ki so se bili odpeljali, da rešijo življenje gorenjskega otroka. Na srečo je bil samo sofer lahko poškodovan. Hrabri možje nemškega rdečega križa pa se v svoji pripravljenosti pomagati, niso dali zmotiti in so se z otrokom peljali dolgo progo nazaj.

To so ravno isti možje, ki dan za dnem prevzemajo nešteto zavojev, ki jih prebivalstvo izroča DRK v svrhu odposiljave ujetnikom in civilnim internirancem v Italijo. Ne samo, da je DRK tudi ves dan gorenj-

skemu prebivalstvu svetovalec in pomočnik, še ponoči se žrtvujejo njegovi možje, kadar gre za izvrševanje civilne rešilne službe.

Vemo, da na pol ljudi, ki se skrivajo v gorah, ne smemo uvrščati med pripadnike kakšnega kulturnega naroda. Saj se oni ne bojujejo, ampak le more, plenijo in skrunijo. Če bi bili to, za kar se izdajajo, bi vsaj priznali onim, na katerih ramah bi slonela država, ki jo oni baje nameravajo ustanoviti, namreč gorenjskemu prebivalstvu.

Iz tega novega dejanja moramo zaključiti sledeče: voz nemškega rdečega križa je bil v službi gorenjskega prebivalstva. Za nas je samo ob sebi razumljivo, da pomagamo vsakomur, ki je v stiski. To stori tudi vojak, ki čisto v najtežjih nevarnostih še v boju ne odreče pomoči svojemu sovražniku.

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Vojna poroka bojevnika vzhodne fronte.) V svečani dvorani stanovskega urada Krainburg sta se 20. marca vojno poročila Oberfeldwebel Friedrich Wilhelm Marte iz Nonnenberg pri Lindau in Marie Auguste Ebner iz Wiena.

Kaler. (Iz vaške kronike.) Pred kratkim je govorila Kreisfrauenschafterin Kronthaler na dobro obiskanem velepepu v stranknem domu Ortsgruppe o snovi »Borimo se za domovino«. Obenem je uvedla Parteigenossin Therese Fürholzer kot Ortsfrauenschafterin. Mladinska skupina je oblepila apel z nekaj pesmimi pokreta.

Zwischenwässern. (Delavsko predavanje.) Delavstvo obratov celulozne in taninske tovarne v Goricanah je bilo pred kratkim deležno poučnega predavanja o snovi: Večna Nemčija. Za zanimivo predavanje se je v imenu navzočih zahvalil obratni vodja Pg. J. Mahler, — Sportno igranje je zopet oživilo kakor mravišče. Mladina se uri in krepi svoja telesa z raznim sportom.

Salrach. (Iz vaškega življenja.) Po novem letu je bilo v Salrach 14 rojstev, 12 smrtnih primerov in 5 porok. — Neko preteklo noč je pogorela bajta delavca Franca Kunza v Starachbergu št. 12. Sedemčlanska družina je rešila le golo življenje. Za lajšanje prve sile so priskočili na pomoč občina, NSV in sosede. — Ortsgruppenleiter Räder je odšel k vojakom, začasno ga zastopa Zollsekretär Lasot-

ku. Toda mi bilahko postopali tudi drugače, če kdo proti nam ni dostojnega mišljenja. Mi pri tem gotovone bizgubili.

Naše vedenje napram Gorenjcem je odvisno od njihovega napram nam. Življenje nemškega moža za nas ni manj vredno od življenja Gorenjca, ki naj ga rešimo. Vzdrževati mir na Gorenjskem ni samo naloga nemških na službo poslanih moči, ampak je tudi zadeva prebivalstva samega. Bila bi škoda, če bi na splošno neskaljeno razmerje med prebivalci in tistimi, ki imajo v tej novi pokrajini vršiti dolžnosti, kalilo nedostajanje pomoči od strani prebivalstva. Ako bi bili mi spremenili svoje stališče, bi to v tem primeru otroka neizbežno stalo življenje. In to ne bi bil edini primer, če se zavedamo številnih primerov rešilne službe, ki jih je opravilo Deutsches Rotes Kreuz.

Ta najnovejši gnusni zločin navdaja že danes s sovraštvom zoper te napol ljudi v gorah vse one, ki vedo, da njihova bodočnost nikoli ne sme biti v rokah teh morilcev.

ter. Nekaj sprememb je tudi pri orožništvu. Bezirksoberwachmeister der Gend. Faber je odšel k policiji. Semkaj je bil prestavljen Hauptwachmeister d. Gend. Schimz in Rottw. d. Gend. d. Res. Zeni. Napredoval je orožnik Trojer za Hauptwachm. d. Gend. Zelo željno se pričakuje avtobusne zveze Salrach—Laak—Krainburg, ker je prebivalstvo popolnoma ločeno od sveta.

St. Veit an der Sawa. (Delovne skupnosti »Glaube und Schönheit«.) Ze pred poldrugim letom se je začelo z dekliškim delom. Letos februarja se je tudi moglo izvesti delovne skupnosti ustanove BDM »Glaube und Schönheit« (vera in lepota). NS-Frauenschafter je dala na razpolago svoje prostore. Dekleta prihajajo rada h kuhanju in šivanju. Ko se kuha, se uče pesmi in veselo igrajo. Umevno pojo tudi med šivanjem. Dekleta, ki so se prostovoljno javila k delovni skupnosti »Sport«, so vesela, da morejo enkrat na teden po poklicnem delu v načrtnem športnem delovanju pravilno pretegniti svoje ude. Uspeh dekliškega dela se bo videl 4. aprila pri tekmo-

St. Martin u. d. Großgallenberg. (Zbirka.) Zbirka 7. darilne nedelje z dne 14. t. m. je znesla RM 414.59.

St. Veit an der Sawa. (Razgovor voditelj.) Te dni se je vršil v pisarni NSDAP Ortsgruppe St. Veit an der Sawa razgovor voditelj.

Aus dem Kreise Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Apel uslužencev Landrata.) Pri nedavnem apelu uslužencev je govoril Landrat Pg. dr. Hinteregger predvsem o snovi »Totalna vojna« in je opozoril na iz tega za vsakega upravnega uradnika in nastavljenca narasle povečane naloge in dolžnosti. Nato je izročil Landrat uslužencev Reg. Inspektorju Hansu Buschbergerju das silberne Treudienst-Ehrenzeichen, ki mu ga je podelil Führer za njegovo 25-letno zvesto službovanje, s svojimi in njegovih uslužencev čestitkami. S počastitvijo Führerja je bil apel zaključen.

ABling. (Spomin na mrtve junake.) Zadnje dni so bila zborovanja v Jauerburgu, Birnbaumu, Hartu, in Hl. Kreuzu. Posebno dojmiv dogodek za ABling je bilo počaščenje junakov dne 21. marca. V sprevedu so korakali izpred stranknega doma z godbo SA na čelu oddelki policije, Reichskriegerbunda, gasilstva, oddelki stranke in Politischen Leiter na pokopališče, kjer so bili položeni venci stranke na spomenik junakov. Po počastitvi junakov so bila izročena na dvorišču stranknega doma dvečano ograka in bolgarska od-

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Ab 29. März wieder Sommerzeit

Po 29. marcu zopet poletni čas

In Oberkrain wird mit Wirkung vom 29. März 1943 ebenso wie im Reichsgebiet die Sommerzeit wieder eingeführt. Am 29. März, 2 Uhr nachts, müssen daher die Uhren von 2 Uhr auf 3 Uhr vorgestellt werden.

Der Zugverkehr am 28. und 29. März

Promet vlakov dne 28. in 29. marca

Infolge Einführung der Sommerzeit in der Nacht vom 28. zum 29. März werden alle Züge vor dem Umstellungstermin entsprechend der Winterszeit nach dem Umstellungstermin entsprechend der Sommerzeit abgefertigt. Es ist daher nicht zu vermeiden, daß unter Umständen im Übergangsverkehr Anschlüsse verlorengehen. Wer daher in dieser Zeit eine Reise antritt, mit der der Übergang von einem Zug auf einen anderen verbunden ist, wird gebeten, sich vorher genau über die Anschlußmöglichkeiten zu unterrichten.

Der Filzhutverkauf im Sommer

Prodaja klobukov poleti

Nach einer Anordnung der Reichsstelle für Kleidung und verwandte Gebiete dürfen in der Zeit vom 15. März bis 15. August 1943 Filzhüte von Verkaufsstellen an den Verbraucher nicht abgegeben werden. Ausgenommen von diesem Verkaufsverbot sind ausgesprochene Trachtenhüte, die jedoch nur an die einheimische Bevölkerung verkauft werden dürfen. Feine Pastelhüte dürfen ab 16. Juli 1943 verkauft werden. Bis zum 31. März 1943 können mit Stroh verarbeitete Filzhüte, sogenannte Übergangshüte, verkauft werden. Es ist ferner verboten, in der Zeit vom 15. März bis 15. August 1943 von der Kundschaft gekaufte Capelines in gleichen Materialien zu verarbeiten, dagegen müssen Umarbeitungen von Filzhüten die Eigentum von Verbrauchern sind, vorgenommen werden. Das Verbot betrifft auch den Verkauf von Damenhüten in Herrenhutgeschäften mit oder ohne Damenhutabteilungen sowie in sonstigen Kleinhandelsgeschäften, die Damenhüte führen.

Preisvorschriften für Ausbesserungen

Določbe glede cen za popravila

Der Reichsminister für die Preisbildung hat eine Anordnung zur Preisbildung bei Reparaturarbeiten erlassen. Danach sind die Preise und Entgelte für Umarbeitungen und Ausbesserungen von Bekleidungswaren, Haushaltswaren und verwandten Erzeugnissen aus Spinnstoffen oder Austauschstoffen, die an die Stelle von Spinnstoffen treten, im inländischen Geschäftsverkehr nach besonderen Richtlinien zu bilden. Diese Richtlinien werden vom Reichskommissar für die Preisbildung erlassen.

likovanja bojevnikom prve svetovne vojne po Kreisführerju Reichskriegerbunda.

ABIng. (Delovanje Ortsgruppe.) Dne 17. marca se je vršil v stranknem domu dobro obiskan apel Amtswalterjev, pri katerem je govoril meščanskošolski učitelj Pg. Obmann ob spominu na priključitev Ostmarki in ustanovitve velikonemškega Reicha o bojnem času nacionalsocialističnega pokreta v Ostmarki. Ortsgruppenleiter dr. Klein je pojasnil v svojih izjavah aktualna dnevna (Nadaljevanje na 6. strani)

Rolf Lennau:

V ZAKON Ž NJIMI

Humorističen roman

17

Le polagoma izzveni aplavz, in nato se igra lahko nadaljuje.

Z napeto pazljivostjo zasleduje Viktor svoje dialoge.

*

Običajno vsak uspeh krstne predstave primerno praznujejo.

Občinstvo se je že davno razteklo, ko sedi Viktor v krogu igralcev in drugih pomagačev, ki so bili hkrati botri njegovega igrokaza, in voljno prenaša stara vina ter poredne pomenke. Tudi Christa se udeležuje in ima le svetle oči za Viktorja.

Viktor je nenavadno tih. To ne vzbuja pozornosti, ker je mnogo drugih tukaj, ki zadosti govore. Pripovedujejo o ponesrečen glavni vaji, ki mora biti pred vsako uspešno premiero, in ki jo morajo, če izjemoma uspe, kar je pač zelo redko, umetno pričarati. Nudijo se poudarjeni dovtipi in nabrušene anekdote, in čas mine kot bi pihnil.

Ko se Viktor vsekakor zgoda poslovi, mu tega nihče ne zameri. Pesniki imajo svoje posebnosti. Christa ga spremlja. Družba igralcev pa ostane skupaj do zore.

Viktor gre s Christo po ulicah tujega mesta. Ona se vodi pri njem za pod pazduho, od vina in od same sreče se je nekoliko opijanila in veselo kramlja tjavendan, da ji je papa obljubil potovanje okoli sveta, kadar se bo zaročila.

Pri vrtljivih vratih hotela ga nenadoma objame in ga z vročimi ustmi poljublja.

»Lahko noč, Viktor, in na svidenje jutri!«

»Lahko noč, Christa.«

*

Gregorius je med tem v hotelu nekaj ulic naprej opravil vse formalnosti in najel dve sobi začasno do jutri. Gregorius blaženo zaspi:

Viktor pa ne more spati.

Ura na zvoniku bije tretjo uro. Viktor pa še vedno bdi in sanja. Živci so mu razrvani. Današnji večer je bil nepozabni triumf. Jutri bo stala v časopisu notica:

PESNIK SE DA SPOZNATI

in pojutrišnjem bo celokupni tisk oznanjal in vsak bo zvedel, da je Viktor Holland avtor komedije »Idealist«, ki je imela velik uspeh.

S tem je prav za prav vse prišlo v tir normalnega dogajanja.

Ne, ne vse. Kje je Brigitte?

Med predstavo jo je zamenjal iskal po gledališkem krogu. Od svoje lože je imel ugoden pregled. Ni je izsledil nikjer.

Pač pa je opazil v razprodani hiši en edini prazen sedež v parketu.

Ko je zastor padel, je moral na oder. Moral se je bogve kolikokrat priklanati na vse strani, in potem so ga zasegli najrazličnejši ljudje. Ko se je končno mogel ozirati za njo, so že gledališki slugi prepeli drage sedeže s cenanim platnom, in na ploščati veži so zamrli zadnji koraki. Gledališče je bilo prazno.

Kje je Brigitte?

Poklic nočnega vratarja ni za zaspaneta.

Razumljivo je, da ni lahko bedeti, če se prav nič ne dela. Oleandri v dežah so zadosti zaliti, prah je že pobrisan, muh tudi ni mogoče loviti, ker ni nobene, ko so se vse skrile v kot, in gostje leže lepo v redu v svojih posteljah. Tako bi človek vsaj domneval, saj smo v boljšem hotelu.

Nočni vratar je pred težavnim problemom: Kaj naj človek stori, če nima nobenega opravka?

Izmenoma si privoščijo vroč požirek pristne kave iz termossteklenice in hladni požirek iz steklenice za žganje. To človeku prežene spanec.

Danes pa odpove tudi kava in celó nordhäuserjevec. Naš nočni vratar malce zadremle.

Tako ne vidi, da stopa po ozkem tekaču nek gospod v pižami, in tudi ne čuti, ko ga ta gospod udari po levi rami. Leva rama je tudi zaspala.

Gospod ga potreplja za desno — tu je še življenja v njej, in nočni vratar šine kvišku.

»Prosim, gospod, kaj želiš gospod?«

Gospod hoče vedeti, koliko hotelov je v Kasslu.

Takile gostje so pravi. Človeka motijo v spanju in potem stavijo taka vprašanja. Toda dolžnost mu vелеva, da izvršuje svojo službo napram gostom.

»Lepo število jih je, gospod, odgovori.

Gospod želi, naj pokliče, morda po abecedni vrsti, vse hotele in poizveduje za neko mlado damo.

»Kako? Vse hotele? Prosim, pomislite vendar — — —«

Srebrn kovanec za pet mark razprši pomisleke hitreje kot bi človek mogel slutiti. Napitnine imajo svoj presenetljiv učinek še vedno in povsod. Tudi ponoči.

»Da, da, gospod, prosim lepo, gospod, malenkost. To bomo takoj opravili, in že ima slušalko na ušesu in začne s prvim hotelom.

»Ali prenočuje tam gospodična Brigitte Reinhard?«

»Ali je tam gospodična...«

»Je li tam...«

»Je li...«

Po petdesetem pogovoru je nočnemu vratarju postalo vroče. Zaužije sladni bonbon.

V pičli poldrugi uri je opravil z vsemi hoteli. Uspeh: nobeden.

Gospodične Reinhardove ni v Kasslu.

Viktor ve zdaj ravno toliko kot prej.

Kje je Brigitte?

*

Ob 6. uri 18. minuti odhaja vlak FD.

Drvi z bajno hitrostjo skozi temne gozdove, mimo roznozelenih travnikov in rumenih polj. Drdra preko kretnic in ropota skozi kolodvore. Le na večjih se ustavi.

V vozu prvega razreda sedi Viktor in spi Gregorius. Vožnjo plača Viktor. Dobiček s tantiemami, ki jih daje njegov igrokaz, mu dovoljuje take ekstravagance.

Gregorius ni ravno skočil iz postelje, ko ga je Viktor ob prvem petalinjem petju vrgel iz postelje in brez tehtnih vzrokov prosil, da odpotujeta. Gregorius je bil pač pretruden, da bi stavil nadaljnja vprašanja.

(Dalje prihodnjik.)

Dežela svobode pozdravlja germansko mladino

Gauleiter dr. Rainer otvori taborišče za brambno usposobljenje velikogermanske mladine v Gauu Kärnten

V nedeljo je otvoril Gauleiter dr. Rainer taborišče za brambno usposobljenje velikogermanske mladine pri Seebodnu ob Millstätter See. To je drugo taborišče v Veliki Nemčiji, kjer so združeni zastopniki mladine raznih rodov za brambno usposobljenje. Tu so Danci, Flamci, Nizozemci, Norvežani in Valonci, ki bodo nekaj tednov prebili skupno s preizkušeni Kärntner Hitlerjungen. Vtisa polna, vojaško kratka svečanost s pesmimi, fanfarami in reki je predložila mladeničem pomen skupne krvi in skupne dolžnosti, katero so prevzeli kot pripadniki velike germanske družine narodov.

Dežela Kärnten, tako je izvajal Gauleiter med drugim, je izpolnjevala že tisočletja svoje germansko-nemško poslanstvo in žilavo branila mejo germanskega Reicha. Dobra kri, katero so prinesli semkaj mnogi germanski rodovi, si je vedno znova priborila svobodo, zadnjič, ko je hotela vdreti po svetovni vojni slovanska poplava. To v času, ko se je zdelo, da je prišel konec svobodnih in ponosnih germanskih držav. Kajti mednarodno židovstvo je ostalo resnični zmagovalac takratne vojne. Takrat se je začela preskušnja, če je še to-

liko moči v Evropi, da se ubrani tujega vpliva. En vojak naše domovine je v tem času podvzel preusmerjenje toka zgodovine. Vrnil nam je zopet pojme o rasi in krvi in nas peljal v boj zoper boljševiško zmedo. Če ne bi bil vstal Adolf Hitler, ne bi bila ta vojna zmagovalen boj Hakenkreuzu zoper sovjetsko zvezdo, temveč popolno uničenje vse germanske krvi. Kot se je nekoč glasilo: »Nemčija prebudi se!« tako se prebujajo danes germanski rodovi vsega velikega Reichsgeblota. Je vzdignjenje mladine zoper pogin in uničenje.

»Vi ste sledili glasu svoje krvi semkaj!« je zaklical Gauleiter. »Kdor sedaj stoji kot vojak pred svojo domovino, kdor je sedaj nastopil, bo nekoč vodil v novem redu. Sedaj se je treba še boriti. Toda vera v Führerja, v zmago in zaupanje v bodočnost sta neugnana in nemajna.«

Nato je izrekel taborišče za otvorenje v imenu Reichsjugendführerja in prvič je zaplapolala zastava taborišča.

Dan je bil zaključek s petjem, s katerim so peli mladeniči skupno nemške vojaške pesmi in narodne ter bojne pesmi svojih rodov in mladinskih gibanj. Pri tem kot tudi pri skušnjah, se je pokazalo, da je tečaj postal že trdno povezana skupnost. Navidezno ločita zastopnike rodov jezik in narodne posebnosti, toda močnejša sta zavest krvne nerazdružnosti in skupno priznanje, polno volje, k poslanstvu germanske mladine.

Kreis Radmannsdorf

(Nadaljevanje.)

vprašanja, naloge Amtswalterja stranke v sodanem boju in potrebo zastavitve vseh razpoložljivih moči za doseg zmage. Dne 19. marca nam je dojmivo govoril na velikem javnem zborovanju v kinski dvorani stranknega doma Pg. dr. Komposch iz Radmannsdorfa.

Spominska svečanost na junake v Radmannsdorfu

Za spominsko svečanost na junake v okrožnem mestu Radmannsdorf se je vršilo dojmivo slavlje. Na zastavi okrašen glavni trg so ob zvokih godbe SA prikorakali stranka in njeni oddelki in zveze. Kreisleiter dr. Hochsteiner, Landrat dr. Hinteregger sta obšla s svojim spremstvom iz stranke in države fronto nastopivših formacij. Kreisleiter je slavil vse krvne žrtve te vojne in nacionalsocialističnega pokreta. Po tiho odigrani pesmi o dobrem tovarišu je našel svečanih besedi, ki so mogle razvneti iz resne počastitve novega borbenega duha. S položitvijo venca na spominski plošč v veži poslopja Landrata in s poslednjim klenim klicom zvestega spomina po Ortsgruppenleiterju Radmannsdorfa se je zaključilo slavlje z zvoki pesmi nacije.

„Veselo srce, trdno mišljenje...“

Pod tem geslom se je začelo z jutranjim slavljem šolanje za Führerinnen in Führer-anwärterinnen des Bundes deutscher Mädel, ki je bilo izvedeno v nedeljo v Radmannsdorfu. Okoli 70 deklet iz vsega Kreisa se je zbralo v sejni dvorani Landratsamta, da dobe od Bannmädelführerin smernice za delo v bodočih tednih.

Medtem ko je Pg. Hofer iz ABlinga govoril Gruppenführerinnen in pri tem obravnaval rasne in naseljeniške probleme sedanosti, so se pripravljale Führer-anwärterinnen ob petju, narodnih plesih in šolanju za bližnje tekme. Popoldne so gojile šport, ki se je vršil pod vodstvom Gebietsportwartin že na prostem. Ob zaključku je govoril vsem Pg. dr. Hochsteiner, ki je podal sliko sedanjega položaja, posebno na Gorenjskem in pri tem posebno opozarjal Führerinnen na dolžnosti, ki jih imajo pri vzgoji deklet. Šolanje je bilo začetek prihodnjega poletnega dela (vključno šport) in obenem sistematično šolanje, predvsem gorenjskih Führer-anwärterinnen.

325.000 RM začasen uspeh zadnje darilne nedelje v Gauu Kärnten

Zadnjo nedeljo izvedena zbirka je znesla v Gauu Kärnten začasen uspeh RM 325.623,82. Temu znesku ustrezno znaša v Gauu kvota na gospodinjstvo povprečno Rpf 210,38. Napram prejšnjemu letu znaša zbirka okoli 87.000 RM več.

Okraedel nemško državno železnico

V Kreisu Stein na Gorenjskem rojeni, 29 let stari Franz Longar je bil na delu v delavnici nemške državne železnice v Villachu in izkoristil to priliko, da je prav izdatno okraedel svojo službodajalko. V decembru 1942. l. je ukradel v dveh ugrabkih vsakokrat po dve avtomobilski kolezi z obroči v vrednosti skupno 800 RM in pri tretji, tudi v decembru 1942. izvršeni tatvini, 18 komadov flanelastih odevi v skupni vrednosti 360 RM. Longar je v 28-letnem Franzu Kotarju, avtomehaniku v Klagenfurtu, ki je po rodu tudi iz Kreisa Stein, našel prijatelja enakakega mišljenja. Longar in Kotar sta se morala zaradi teh tatvin zagovarjati pred sodnikom poedincem Landgerichta v Klagenfurtu. Longar je hotel vse skratka zanikati trdeč, da je ukradene reči kupil od tretjih oseb, ki jih seveda ni natančneje poznal. V svojem lažnivem zagovoru je Longar šel celo tako daleč, da je trdil, da pozna Kotarja šele malo časa, vtem ko je Kotar sam izjavil, da pozna Longarja že pet let. Po končanem dokazovanju sta bila oba obtožena obsojena po obtožbi na kazni težke ječe; Longar je dobil dve leti, Kotar pa eno leto.

Naše slike o otvoritvi taborišča za brambno usposobljenje velikogermanske mladine kažejo vhod v taborišče in Gauleiterjev obhod fronte nastopivših taboriščnikov.

(Aufnahmen: Ilk. Gaubildstelle)

Športni poročevalci

Velike smuške tekme na Košuti

Predpreteklo nedeljo so bile izvedene pod vodstvom Kreissportführerja iz Radmannsdorfa na visoki steni Košute velike smuške tekme. Za to zelo zanimivo smuško tekmo so bili podani najboljši pogoji. Proga je bila dolga 1800 metrov. Tudi udeležba je bila dobra, kljub velikim telesnim naporom, ki so jih morali posamezniki premagati.

Tekme skozi vrata so bile razdeljene na tri razrede in so izpadle sledeče: splošni razred: 1. Alois Lukanz 1:08,4; 2. Alois Schwan 1:20,0. Mladinska skupina A: zmagovalac Ludwig Dornig 1:07 (skrajšana proga). Mladinska skupina B: zmagovalac Johann Krmel 1:58.

Zmagovalci in njim sledeči tekmovalci so prejeli iz rok Kreissportführerja dr. Marcharta pomenljiva častna darila.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

rei Krainburg

St. Veit an der Save. Rodila sta se: Josef Seschek v Obergamling in Marta Skaler v Mednu. — Umrla so: Josef Graschitsch v Gunzle, Alesch Alois v Unter-Gamling in Aloisia Trpin v Ober-Gamling.

Kreis Radmannsdorf

Wochelner-Feistritz. Februarja je zaznamoval občinski urad štiri rojstva, en smrtni primer in štiri poroke.

Aus dem Kreise Stein

Žene pomagajo vojakom

Ustanovitev Kreisstelle des Deutschen Roten Kreuzes

Dne 16. marca se je vršil v kinu Stein večer Kreistelle Stein des Deutschen Roten Kreuzes, čemur so dali novo oblečeni člani DRK v svojih lepih uniformah poseben značaj. DRK-Oberwachtführerin in Bereitschaftsführerin iz Spittala an der Drau, Fgn. Nelly Dadak je živahno opisovala delo DRK v domovini in na fronti. Opisovala je doživljanje na Poljskem in v Ukrajini, v bolnišnicah in v vojaških domovih visokega severa. Kjer koli se pokaže sestra DRK, se ji predvsem izkaže spoštovanje in čast, odprejo se ji na stečaj vrata. Njeno izpolnjevanje dolžnosti zahteva prav posebnih osebnih žrtev, toda zahvala, ki jo ji izkazujejo mnoga srca, jo tako bogato nagradi, da ne more nikoli več pogrešati tega poklica. Gospa Dadak je nato pojasnjevala delo v domovini, pripravljenost in ustanovitev krajevne skupnosti. Mesto Stein ima že popolnoma urejeno reševalno službo, tudi za Domschale in Lit-tal so prva dela topogledno že končana in so na razpolago bolniški vozovi. Šolanje pripravljenostnih skupin v zdravstveni službi se je že začelo.

Z velikim zanimanjem in navdušenjem sprejete besede DRK-Oberwachtführerin Dadakove so bile še posebno podčrtane s predstavo filma »Pomagajte pomagati!« in »Postanek in delovanje sestre Rdečega križa«.

Zborovanje se je zaključilo z obljubo zvestobe najvišjemu vodji Nemškega Rdečega Križa, Adolfu Hitlerju.

Stein. (Razstava.) Nedavno se je vršil službeni apel Ortsgruppe Stein. Pg. Marx je govoril o delovni zaposlitvi v totalni vojni in dr. Behringer o državljanstvu. Nato je bil razgovor o umetniški in obrtni razstavi v Steinu v novi šoli, ki bo prirejena od 27. marca do 4. aprila. Udeležba razstavljalcev je velika in bo razstava veliko lepega nudila. Združena je s poljedelsko razstavo.

Moriäusch. (Slovo od Ortsgruppenleiterja Heinricha Pferschyja.) Ob obliki udeležbi prebivalstva ste se posloville stranka in država od Ortsgruppenleiterja Pferschyja. Na parah je ležal v ljudski šoli v Domschale. Z zastavami okrašen svečani prostor ni mogel sprejeti vseh udeležencev. Najprej sta podala Schulrat Stohner in Landrat dr. Doujak življenjski umrlega, kateri radi svojega sončnega značaja ni bil zelo priljubljen samo pri svojih predpostavljenih in stranknih tovariših, temveč si je pridobil tudi veliko prijateljev med dobromišlečim prebivalstvom. Nato je izvajal Kreisleiter Pilz, da se je morala posloviti v kratkem času stranka od dveh starih borcev. Langa in Pferschyjt. Mrtva nas obvezujeta, da vrste še bolj povežemo in ne mirujemo preje, dokler ne bo zmaga naša. Svečanost sta povečala petje HJ, šole in zvoki godbe SA.

šel mimo, je menil, da Nemci sploh ne bodo več prišli. Toda Milan je imel krivo nogo in ni mogel daleč in ni vedel, kaj se je zgodilo zunaj v velikem svetu.

Cestar je obsedel pod svojo črešnjo in čakal.

»Gotovo čakaš, da bodo črešnje zrele«, se je smejal pastir Preloka, ki je gnil ovce na pašo.

»In če bi moral čakati da dozore«, je odgovoril trdovratno cestar.

Naenkrat, ni vedel od kod, se je razlegala skozi zrak pesem, tuja pesem iz grobih moških grl je donela kot koračnica. Ni bila melodija, mehka in ljubka, kot domače pesmi, temveč trda in resna.

Cestar je nekaj časa poslušal, vedel je, da je to nemška pesem. Vstal je, nekoliko trd radi dolgega sedenja, je poravnal svoje sive dolge hlače in si popravil gube na suknjiču. Čepico je naravnal in zavzel strumno pozo, kot se je to učil nekoč v cesarski vojski.

Res, sedaj so prišli po cesti! Tako ni znal nihče korakati kot Nemci! Ni se moglo reči, kako so to ti Nemci delali. Ali jim je prišlo to v meso in kri, ali pa je bilo v njihovi naravi?

Vod je prihajal vedno bliže. Že se je lahko spoznalo vsakega posameznega vo-

našemu kralju? Sploh pa Nemci nimajo nobenega cesarja več, niti kralja. Postali so manj kot vsi drugi, manj kot prav najmanjši, ki imajo vendar kneze ali grofe!

Tedaj je popadel Rabiča za vrat. »To naj mi kdo dokaže, da Nemci niso narod za cesarja!« je zavpil. Skoro bi bil trgovca zadavil.

Potem so ga naznanili, Rabič in ostali, ker vendar ni prav, so rekli, da tako govori cestar Njegovega kraljevskega Velikanstva Jugoslavije o Nemcih in njihovem cesarju. Moral je v Cilli in je moral stati dve uri v neki pisarni. Nato je prišel nek Srb in ga je nahrulil, da ga bo dal ustreliti. Toda cestar je vedel, da je treba v takem trenutku stati samo v pozoru in molčati.

To ni bilo nič hudega. Veliko huje je bilo, kar je pozneje zvedel v mestu. Nemškega trgovca Friedheimerja je vprašal, če je res, da Nemci nimajo sedaj nobenega cesarja, niti kralja, prav nič. In trgovec Friedheimer, medtem ko mu je izročil koso, ki jo je kupil, je samo resno in molčeče priklimal. Tedaj je vedel, da je res, kar je rekel Rabič: Nemci nimajo nobenega cesarja več!

Doma je vzel zlato svetinjo za hrabrost iz okvira in jo zaklenil v naspodnejšem predalu.

Bilo je poldne in hlapec Milan, ki je pri-

Imejitelji „zlate“

Spisal Karl Springenschmid

(Dalje in konec.)

»Da« je rekel cestar in niti besedice več.

»In tvoja Majca, sedaj imam poceni moko, če hočeš poslati tvojo Majco!« je sopihal trgovec in se skoro spodtaknil nad grabljami, tako zelo se mu je mudilo.

»Hm«, si je mislil cestar in zategnil obraz.

»Stari lisjak«, si je mislil za odhajajočim trgovcem, »sedaj naenkrat obstane pred menoj, ko pridejo Nemci. Poprej se ni nikoli ustavil pri meni. In sedaj ima naenkrat za mojo Majco poceni moko. To je vendar preje pošiljal srbskemu učitelju in drugim ciganom!«

Cestar se je zopet globoko zamislil. To vse je bilo sedaj samo radi zlate svetinje za hrabrost, to je vedel. O tem se je vendar hudo prepiral z njim, Rabičem, neko nedeljo v gostilni v Zabukovju. Rabič je pijan vpil, da je križ Aleksandra veliko več vreden kot njegova zlata kolajna za hrabrost. Tu je skočil na noge: »Aleksander je samo kralj«, je vpil, »toda Franc Jožef, ki mi je dal svetinjo za hrabrost, je cesar!«

»Cesar«, je rjovel Rabič, in iz ust mu je letela slina, »kaj pa pomeni cesar napram

jaka v vrsti. Imeli so vsi enak mlad, vesel zagorel obraz — Leutnant, na čelu voda, ni bil videti nič drugačen kot njegovi vojaki.

Sedaj so tu. Cestar je stopil v pozor, je položil roko ob čepico in zavpil: »Dalje služeči podčastnik Jurij Sulevinac c. in kr. pešpolka št. 87 se najpokorneje javlja!«

Mladi Leutnant je pogledal in se smejoč zahvalil. In sedaj je videl tudi svetinjo, ki si jo je pripel starina na prsi. Leutnant je dobro vedel, da je bilo to najvišje odlikovanje, ki si ga je mogel prislužiti hraber vojak v Avstriji.

Ustavil je vod, podal cestarju roko in jo dolgo in močno stresal. In vsi vojaki so ga pozdravili kot starega tovariša.

Končno se je cestar opogumil in vprašal, kar ga je že dolgo težilo: »Ali imajo Nemci zopet cesarja?« Njegov glas se je nekoliko tresel.

»Cesarja?« se je smejal Leutnant in zmajal z glavo. Cestar se je prestrašil.

»Komu prisegate sedaj?« je vprašal.

»Prisegamo Führerju!« je odvrnil Leutnant.

»Führer«, je izgovoril stari pobožno in poslušal nekaj časa za glasom.

»Führerju«, je resno ponovil in krepko stisnil častniku roko.

Gauleiter Erich Koch, državni komisar za Ukrajino:

Ukrajina se je obnesla

Državni komisarjat v senci zimske vojne. Sovražna agitacija in resničnost. Največje zaupanje do nemške oborožene sile

NSK. Dogodki velike zimske bitke na Vzhodu so zopet približali državni komisarjat fronti. Vzhodne meje ozemlja civilne uprave onstran Dnjeptra občutijo po več mesecih neumornega, pod varstvom nemške oborožene sile mirnega dela za fronto in domovino, sedaj močnejše bližnji dihih bitk. Nemški narod ve to tudi iz vojnih poročil oborožene sile. S tem ne razkrivamo nobene tajnosti. Nikomur se ne zdi čudno, da bi lažna agitacija moskovskih časopisnih in radijskih židov rada potvorila naravno izpraznitev Harkova, ki, kot znano, ni bil še pod civilno upravo, za osvoboditev Ukrajine, in da bi centrale laži v Londonu in New Yorku radi pomanjkanja lastnih uspehov rade hlastno povzele te izrodke prenapete sovjetske fantazije. Židovske metode te anglo-sovjetske agitacije so le preveč znane. Delovni nemški narod ni prav nič verjel vsem tovrstnim vestem razven nekaj nepoboljšljivih klepetulj obeh spolov. Naučil se je v tej vojni misliti v velikih prostorih in razdaljah in je verjel preizkušenim in jasnim ugotovitvam vrhovnega poveljstva nemške oborožene sile.

Preiskušnja v kritičnih tednih.

Eno je gotovo: državni komisarjat Ukrajina je moral prestati preskušnjo v mnogokrat kritičnih tednih ogorčenega boja na južni fronti. Pokazati se je moralo, če je bil skoro poldrugoletni nemški režim zadosti stabilen, da prestane tudi obremenitev. Radi po Führerju določene politične linije za vodstvo tega prostora niso mogle povzročiti nobenih sprememb izžarevanja frontnih dogodkov, kaj šele kakih pretresljajev. Upravni voditeljski zbor v Ukrajini, ki je radi pojačanega dela stranke v zadnjih tednih in mesecih nacionalsocialistično usmerjen, je ponovno dokazal svoje zmoglosti. Pokazalo se je ravno v dogodkov polnih tednih, da so bili pravi možje na pravih mestih. Življenje je potekalo po starem, red in mir sta vladala v deželi, delalo se je, in zopet delalo in zadovoljilo vsem zahtevam demovine in tudi povečani potrebi fronte.

Kajti nemško vodstvo v Ukrajini ni nikdar uravnavalo svoje politike po zunanjih ali celo po materialnih trenutnih uspehih. Po poveljih Führerja je bila uvedena dežela s svojimi velikimi agrarnimi in industrijskimi rezervami v gigantski boj, ki mora odločiti in bo odločil o bodočnosti civiliziranega človeštva. Obslo se je naše politično načelo, da se smatra dežela za objekt izropanja, temveč da se jo gleda kot eno izmed največjih polj moči v evropskem usodnem boju. Ravno kritični zimski dnevi so dokazali s tako očitno stabilnostjo, da ni bil ukrajinski prostor zadnjih tisoč let še nikdar tako pravično, velikopotezno in moderno upravljan kot pod velikonemško-nacionalsocialistično upravo.

Razkrojni poskusi Moskve zastonj

Da so tudi domačini v državnem komisarjatu Ukrajina prepričani o vrednosti nemškega vodstva, dokazuje njihovo zadržanje

v teh mesecih zimske bitke. Ni bilo tako, kot pogosto trdi anglo-sovjetska stran, da so vladali upor in ropanje, zmeda in teror. Ukrajinski kmetje in delavci so mirno nadaljevali svoje delo. Vedeli so, kaj so pridobili s pravičnim in velikopoteznim nemškim vodstvom. Poskusi Moskve, da razširjajo po s padali poslanimi agenti razkrajajoča gesla, da razvnamejo nemire, nikjer niso imeli uspeha.

Nemškemu vodstvu tudi ni bilo treba uporabiti onega policijskega terorja, o katerem so mislili, da morajo pogosto tožiti izobraženci, ki niso imeli pojma. Nasprotno, pokrajinski komisarji vodje poljedelstva in policijski organi so uživali ravno v dneh napetosti in vesti zaupanje in avtoriteto pri prebivalstvu.

Grózna poročila beguncev

Vse dosedaj doživljeno je bilo čejansko prekoračeno. Predvsem se usmerja sovražstvo zoper del prebivalstva, ki se je za varovanje svojega premoženja in življenja lojalno stavil nemškim oblastem na razpolago, posebno seveda zoper cerkve, njih zastopnike in vernike. Begunci so o tem prinesli grozna poročila, na kak strahovit način so zasledovali komisarji vse vernike in duhovnike. Posebno grozovito so postopali v ozemlju Rostova in Vorosilovgrada. Mnogo se primeri, v katerih je po pričah dokazano, da so Sovjeti pribili duhovnike na cerkvena vrata, jih križali ali sežgali. Posebno so na najgrozovitejši način mučili do smrti deloma z njihovimi otroci žene, ki so jih boljševiki označili za obiskovalke cerkva, ali katerih možje so delali za Nemce. Nov dokaz za to, da je doždevna Stalinsova verska strpljivost samo agitacijski trik.

Povečano pomladansko obdelovanje

Po boljševških raztrosene tendenčne vesti o dozdevnem resigniranem in obupnem razpoloženju ukrajinskega prebivalstva so

Če je kaj vznemirjalo ukrajinskega človeka, je bil to samo strah pred morebitnim povratkom boljševikov. Toda preveč so zaupali v nemško oboroženo silo, da ta strah sploh ni mogel prevladati. Kjer niso zadostovale skušnje z nemško upravo, da se prepriča prebivalstvo o vrednosti nemškega režima, je to dosegla boljševiška praksa tem hitreje v po boljševških zopet zavzetih, dozdevno »osvobojenih« ozemljih. Po domačinih, ki so bežali pred Sovjeti iz teh ozemelj, so zvedeli Ukrajinci, kako so delali Sovjeti. Medtem ko Nemčija pravično vlada v s krvo svojih vojakov zavzetih deželah, je uvedla v agrarnim redom novo oprostitev kmetov ter je odprla cerkve in vzpostavila versko svobodo, so prinesli Sovjeti tem ozemljem znova vlado strahu.

v celem izmišljene. Vsak Nemec v Ukrajini jih lahko zavrne s praktičnimi primeri. Kmetstvo prebivalstvo je popolnoma zadovoljilo oddajni dolžnosti. V zaščitnih skupinah opravljajo ukrajinski možje slej ko prej svojo službo za zaščito dežele. Zato je lahko nemško vodstvo izvedlo svoje načrte za naloge bodočnosti neovirano, da celo v povečani meri.

V svojem pozivu začetkom leta 1943. vsem Nemcem v Ukrajini se mišljavi, da je bilo zavzetje Ukrajine eden izmed res odločilnih obratov te vojne. Takrat sem pozval vse svoje sodelavce, da še bolj povečajo proizvodnjo in stavijo Führerju še več živil za naš narod na razpolago.

Že prvi meseci tega leta, ki so bili obseščeni z veliko zimsko bitko, so potrdili te besede. Vkljub vsej sovražni agitaciji je bila prestana zima preskušnje v Ukrajini.

Tudi za bodoče mesece, v katerih bo začel Führer nove odločilne boje, velja v državnem komisarjatu Ukrajini geslo: Vsi pomagajo uničiti boljševizem.

Kozaki se borijo zoper sovražnika Stalina

Zvesto na strani Nemčije — Guerilsko vojskovanje za hrbtom sovražnika

PK. Wehrmachtbericht je pred nekaj časa pohvalil delovanje domačih oddelkov na Vzhodu. S to omembo je javnost zopet zvedela o orožni podpori, ki jo daje delomačega prebivalstva Nemčiji in njenim zaveznikom v boju zoper boljševizem. Veliko mož vzhodnih narodov, Rusi, Ukrajinci, Tatarji, Estonci, Litvanci in Letonci, je iz lastnega nagiba zgrabilo za orožje, da se bore za domovino in življenjske pravice. Pridružili so se jim v tem boju nadaljnji tisoči, ki so hiteli pod orožje za prihodnost Evrope in ohranitev svojega lastnega naroda. Med temi so posebno kozaki in drugi sinovi step, ki so napovedali svojemu dednemu sovražniku Stalinu in njegovemu sistemu, s katerim je obsodil njih narod na iztrebljenje.

nje, ogorčen in z gorečim fanatizmom prežeti boj do zadnjega.

Kot rojeni jezdci v glavnem konjiško delujoči, operirajo kozaki več ali manj samostojno v malih skupinah, vrše važno varovalno in proizvedovalno službo in vodijo zraven še uspešno hajduško vojskovanje za hrbtom sovražnika, razbijejo hipoma se porajajoč, njegove oddelke, občutno motijo njegove nove pošiljke, napadajo manjše enote, napravljajo bunkerje in oporišča, kratkomalo povsod tam so, kjer jih nihče ne pričakuje. S tem načinom bojevanja dosežejo z najmanjšimi zgubami največje uspehe.

V tej četi, ki se je Sovjeti že boje in ki prime za vsako nakazano nalogo z elemen-

tarno močjo in korajžjo, je duh, v katerem se združuje po nezlomljivi veri v zmago Nemčije divje sovraštvo do vsega, kar diši po boljševizmu. Kajti s skoro vsakim izmed teh osvobodilnih borcev je boljševizem grdo ravnal. Pri večini je družina razlastena in pognana na vse strani sveta. Očetje, matere in bratje žive v pregnanstvu ali so bili izstradani na prisilnem delu ali pa so pomrli. Njih same so prisilili, da vstopijo v sovjetsko vojsko, a so pribežali k nam in se prostovoljno javili za boj proti tlačiteljem.

Borci iz tradicije

Spočetka oboroženi samo s sabljo, v najboljšem primeru s samokresom, so si orožje, ki so ga potrebovali, priborili skoro izključno od sovražnika. Deloma oblečeni v svoje stare kozaske uniforme, s kožuhasto kučmo na glavi, napravljajo dober vtis. In zgrabljiva slika je, če drve na svojih konjih preko poledenele stepe, v polnem galopu streljajoč z eno roko. Vsak vojak to gleda z nasladi.

Kozaki so borci. Njihovo vojaško zadržanje in vzgoja sta nedotakljiva. Še danes imajo smrtno kazen po starem kozaskem pravu za strahopetnost, nediscipliniranost, neposlušnost, tatvino in plenjenje. Oskrunitev nemške uniforme, če jo nosijo, kaznujejo na enak način. Kozaki imajo spoštovanje do svojih nemških predpostavjenih. Za nje so pojem višje stoječega duhovnega vodje.

Pri sovražniku kot doma

Mnogo kozakov nosi že sedaj svetinjo za hrabrost za vzhodne narode, ki se podeljuje v bakru, srebru ali zlatu. V njihovih vrstah se nahajajo mladeniči poleg že osivelih mož in vsak je pripravljen, žrtvovati se za svoj narod. Nek sedemnajstletnik je bil štirikrat zavržen zaradi svoje otroške postave. Vedno se je ponujal, dokler ga le niso sprejeli. Zrasel je na konju, je eden najboljših poročevalcev v stepi, jezdi kot obseden, je hraber in brez bojazni. Ko so mu nekdo, ko je ježdil sam, izpod njega ustrelili konja, se je prebil peš in oddal poročilo. Z novim konjem, ki ga je sam vzel s seboj, je prišel zopet nazaj, ne da bi se mu kaj zgodilo. Od starih naj omenimo 49-letnega donskega kozaka, ki se je javil skupno s svojim 19-letnim sinom. M. je bil že v svetovni vojni in se je v državljanski vojni že boril zoper boljševizem. Od takrat sta mu pohabljeni obe nogi, ki sta mu zmrznili, kljub temu je danes zopet zraven in jezdi proti sovražniku vzlic svojim poškodbam na nogi.

Seznam takih mož in njihovih dejanj bi lahko poljubno nadaljevali. Nekateri primeri pa že popolnoma zadostujejo, da označimo kozaka kot izvrstnega borca, ki se je odločil kot eden izmed prvih po sovjetih tlačenih narodov Vzhoda, da se reši izpod jarma krvavega vladanja Stalina in prime za orožje, da se bori na strani Nemčije zoper skupnega sovražnika »boljševizem« in za boljšo življenje.

Kriegsbericht R. Kratsch.

Te dni je obiskalo kmečko odposlanstvo Lettgallena po naredbi Reichsministra za zasedena vzhodna ozemlja Reich, da tu spoznajo poljedelske naprave in dela kmečkega ljudstva ter njegovo vojno zaposlitev v proizvodjalni bitki.

Dr. F. J. Lukas

Ausscheiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

160. STUNDE

Lösung der Aufgabe

1. Vsak človek. 2. Neko blago. 3. Nekateri ljudje. 4. Imate malo časa? 5. Ob določenih časih. 6. Drugi časi — druge navade. 7. Vse mesto. 8. Vsa vas. 9. Nihče ni prišel. 10. Gremo skupaj v gledališče.

Aufgabe: Übersetzen Sie ins Slowenische!

- Dieser Keller ist nicht so hell wie jener.
- Dieser Wald ist sehr groß, er ist der größte des Reiches.
- Berlin ist die größte Stadt Deutschlands.
- Der Großglockner ist der höchste Berg des Deutschen Reiches.
- Kärnten hat die wärmsten Alpenseen Europas.
- Das Gold ist teurer als das Silber.
- Die Straßen sind sehr sauber.
- Wenn das Wetter schöner wäre, würde ich spazieren gehen.

- Glabst du, daß er heute kommt?
- Tun Sie mir bitte einen Gefallen!

Wichtige Wörter in gebräuchlichen Satzverbindungen

- Da niemand da war, mußte ich die Kisten selbst herauftragen.
- Ich will wissen, was los ist! Heraus mit der Sprache!
- Ich bin überzeugt, daß wir schließlich doch die Wahrheit herausbekommen werden.
- Es war nicht leicht, aus dieser Arbeit alle Fehler herauszubringen.
- Sein Benehmen war wirklich herausfordernd.
- Die Herausgabe dieses Buches stieß infolge Papierknappheit auf gewisse Schwierigkeiten.
- Sofort, nachdem das Haus zu brennen begonnen hatte, war die Feuerwehr herbeigeeilt, um Hilfe zu leisten.
- Der Zustand des Kranken hat sich ver-

schlechtert, Sie müssen sofort einen Arzt herbeirufen.

- Eigener Herd ist Goldes wert.
- Eine ganze Herde Schafe wurde auf dem Platz getötet.

Was wir immer wieder hören.

- Wie spät ist es? — Koliko je ura?
- Ich bin nicht sicher, ob... — Nisem si v svesti..., ne vem za gotovo...
- Ich glaube, daß... — Mislim, da...
- Meine Uhr ist stehen geblieben. — Moja ura je (ravno) obstala.
- Um wieviel geht Ihre Uhr vor? — Za koliko prehiteva vaša ura?
- Ich muß um 3 Uhr zurück sein — Ob treh se moram vrniti.
- Die Vorstellung dauert bis... — Predstava traja do...
- Der Zug geht um... — Vlak se odpelje ob...
- Wissen Sie? Ich weiß es nicht — Veste vi? Jaz tega ne vem.
- Es ist noch Zeit. — Čas je še.
- Es ist keine Zeit mehr. — Ni več časa.
- Ich hätte nicht gedacht. — Ne bi mislil.

- Wir werden Gelegenheit haben — Imeli bomo priliko.
- Das wird sich ändern. — To se bo spremenilo.
- Es ist wahrscheinlich, daß... — Verjetno je, da...

Wörter

herauftragen — (sem) gori nesti
heraus — ven
herausbekommen (etwas) — izvleči
herausbringen, ich brachte heraus, ich habe herausgebracht — izvleči, spraviti
herausfordernd — izzivajoč
Herausgabe (w) — izdaja
herbeirufen — prihiteti
herbeirufen — poklicati
Herd (m) — ognjišče, dom
Herde (w) — čreda
Papierknappheit (w) — pomanjkanje papirja

Redewendungen.

auf Schwierigkeiten stoßen — na težkoče naleteti
heraus mit der Sprache — govoriti, reči, nati
dan z besedo

Allgemeine Ortskrankenkasse für den Reichsgau Kärnten in Klagenfurt und Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains in Krainburg

A — B 1151, 4060

Klagenfurt, den 13. März 1943.

An alle Versicherten!

Der Eintritt von Arbeitsunfähigkeit ist der Krankenkasse jeweils sofort, spätestens binnen drei Tagen, zu melden. Nach dem Erlaß des Reichsarbeitsministers vom 16. Februar 1943 entfällt bei verspäteter Krankmeldung das Krankengeld bis zum Tage der Meldung bei der Kasse. Für das rechtzeitige Einlangen der Arbeitsunfähigkeitsmeldung bei der Kasse bzw. einer Verwaltungsstelle derselben ist immer und ausschließlich der Versicherte selbst, aber niemals ein Arzt oder eine sonstige dritte Stelle verantwortlich.

Der Leiter:
gez.: Anton Tropper,
Verwaltungsdirektor.

„Runo“

Lederwerke. Gen. mit beschränkter Haftung. Neumarkt

Schaf-, Ziegen- und Kalbsleder, schwarz und
farbig für Schuhe, Bekleidung und Taschner

SENF

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Wir übernehmen in

Reparatur wollene
Stricksachen!

u. zw. Oberkleidung wie:
Jacken, Pullover, Röcke
u. a.

Maria Ogrisek

Strickwaren - Galanterie
KRAINBURG
Bergstraße Nr. 2

Sprejemamo:

Vollene pletenine v
popravilo!

in sicer jopice, puloverje,
krila in slično.

Maria Ogrisek

trgovina galanterije
KRAINBURG
Bergstraße Nr. 2
(Rožnjevski klanec)

Sollen die
Krähen nicht Dein
Saatgut fressen,
so vergalle es mit

Genau so einfach
in der Anwendung wie
Ceresan-Trockenbeize.
Keine Keimschädigung

ERHALTICH BEI:

Franz Napolnik
Eisen- und Farbenhandlung
Kalk- und Zementniederlage
Klagenfurt, Kretzelstraße 9
Tel. 3009

KAFFEE ERSAZ

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Vinzenz Savnik

MANUFATUR-
GALANTERIE-
UND SCHUHWAREN

Radmannsdorf

Zweiggeschäfte Aßling und Veldes
NUR SCHUHWAREN

ZAHVALA

Za obilne dokaze odkritega sočutja, ki smo
ga bili deležni ob smrti naše nepozabne umrle
hčere, sestrice itd.

Joseline Konjar

Izrekamo tem potom vsem našo najpriskrnej-
šo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo daro-
valcem vencev in cvetja, gosp. župniku za
zadnji blagoslov in vsem onim, ki so našo
blagopokojnico spremlili na zadnji poti.

Flödnig, 18. marca 1943.

Zalujoča rodbina
Konjarjeva

Bekanntmachung betreffend Ausgabe von Zuckerwaren

Das Landesernährungsamt hat am 16. März 1943 in der „Kärntner Zeitung“ die Ausgabe von Zuckerwaren für die 48. Kartenperiode, das ist vom 5. April bis 2. Mai 1943, angekündigt. Nachdem in den Kreisen Oberkrains die vorgesehenen Abschnitte der Nährmittellkarten bereits für Zwecke der Salz- und Zwiebelverteilung verwendet wurden, ordne ich folgende Regelung an: Die in der 2. Hälfte des Monats April an Kinder und Jugendliche von 0 bis 18 Jahren zur Ausgabe gelangenden Zuckerwaren werden für alle Inhaber der rosa Nährmittellkarten Kistk. und Jugendliche bis 18 Jahre auf den Abschnitt N 33 der 47. Kartenperiode vorbestellt. Kinder und Jugendliche der Selbstversorger mit Brotzetreide können die Vorbestellung ebenfalls abgeben. Da jedoch für Jugendliche dieser Versorgungsgruppe keine eigene Nährmittellkarte besteht, sind von den Gemeinden (Kartenstellen) die Abschnitte N 33/34 mit dem Gemeindestempel und der Kopf der betreffenden Nährmittellkarte mit dem Geburtsdatum des Anspruchsberechtigten zu versehen. Es dürfen also nur blaue Abschnitte N 33 und 34 (zusammenhängend) als Vorbestellung angenommen werden, soweit diese Abschnitte das Dienststempel der Gemeinde tragen.

Die Stammbabschnitte (also der Kopf) der Nährmittellkarten für Kinder und Jugendliche bis 18 Jahre sind von den Verbrauchern bis Ende der 48. Periode gut aufzubewahren. Die Verteiler haben nach erfolgter Abtrennung der Abschnitte N 33 rosa beziehungsweise N 33/34 blau, auf den Kartenkopf ihren Firmestempel und den Vermerk „Z“ zu geben. Die Ausgabe der Zuckerwaren selbst erfolgt in der 2. Hälfte der 48. Kartenperiode gegen Abgabe eines Abschnittes, der zugleich mit der abzugebenden Zuckerwarenmengende noch bekanntgegeben wird.

Bei der Ausgabe der Zuckerwaren muß die Vorbestellung durch Vorweisen der mit dem Dienststempel versehenen Nährmittellkarte Nr. 47 nachgewiesen werden.

Die Nährmittellkarten blau der anspruchsberechtigten Kinder und Jugendlichen bis 18 Jahre müssen also von den Gemeinden (Kartenstellen) gültig gestempelt werden.

Der Landrat — Ernährungsamt Krainburg.

Suche zu kaufen:
Rolleflex- oder Spiegel-
reflexkamera 9x12, 6x9
oder 6x6. Zuschriften an

F. Aparnik, Stein 33,
Oberkrain.

Hafnermeister

**Josef
Matiasch**

Erzeugt
jede Art Öfen
und Sparherde

**Mannsburg
Oberkrain**

Wer spart mit
den ihm zugestellten Eiern,
ist, legt ab und zu einige in
Garantol
dann hat er, wenn es wieder
einmal knapper wird, einen
kleinen Vorrat!

— und was wichtig ist, die Eier können zu jeder Zeit
unbedenklich aufgenommen und zugefüttert werden!

Leset den
„Karawanken-Bote“!

**NIVEA
KÖRPER-
PFLEGE**

Kohle schafft für uns Kraft

Zur Herstellung kosmischer Er-
zeugnisse werden Kohlenwerke in
erheblichem Maße beansprucht.
— Also — das Gebotene haus-
hälterisch verwenden! — Heißt mit
Kohlenkloß zum
Teufel sagen!

NIVEA-CREME
NIVEA-ZAHN-
PASTA • NIVEA
KINDERPUDER

Beiersdorf
HAMBURG • WIEN • POSEN

MALIOGLASI

Služba dobi

Za našo obratno
kuhinjo bi rabili
starejšo, samo-
stojno kuharico.
Predstaviti se je
od 8. do 12. ure
dopolodne v pi-
sarni trvdke
„M e r k u r“ —
Maiditsch, Krain-
burg, Valvasor
platz 4. 234-1

Menjam

Dobro ohranjen
otroški športni
voziček dam za
kakršno koli
protivrednost.
Ponudbe na K.
Bote Krainburg
pod št. 240-15.
Zamenjam dobro
ohranjen plašč iz
balonske svile za
plašč od kolesa
(Gummimantel).
Naslov K. Bote,
Krainburg pod št.
252-1 251-15

Stravbeno podjetje

v Klagenfurtu
išče soferja za
tovorni avto na
lesni plin. Stadt-
baumeister Max
Schmidt, Klagen-
furt, Getreide-
gasse 4. 1167-1

Sprejemem

ko-
vaškega pomoč-
nika in vajenca
kmetskih staršev,
močnega in
zdravega. Po-
nudbe Franz Os-
sel, Tazen 40, P.
St. Veit-Sawe.
243-1

Službe išče

Trgovski pomoč-
nik išče mesta v
trgovini z meš.
blagom, najraje
na Gorenjskem.
Dopise pod št.
221-2 na Kar. B.
Krainburg.

Prodaj

Konzole za trans-
misije, rabljene,
prodajmo večjo
količino. Eisen-
großhandlung
„Merkur“ Krain-
burg. 5605-6

Kupim

Kupim dobro
ohranjeno motor-
no kolo in na-
vadno možko ali
damsko kolo. Po-
nudbe pod „Ugo-
den kup št.
228-7“ na K. B.
Krainburg.

Kupim

Kupim dobro
ohranjeno motor-
no kolo in na-
vadno možko ali
damsko kolo. Po-
nudbe pod „Ugo-
den kup št.
228-7“ na K. B.
Krainburg.

Išče se za nakup

nekaj vagonov
smrekovega, jel-
kovega, borove-
ga lesa, 19, 24 in
26 mm, 8 do 17
cm, paralelno ali
končno, iz žage
ali trgovine v
vseh kakovostnih
razredih. Visoka
stopnja nujnosti.
Ponudbe na Hans
Traninger, Holz-
großhandel, Kla-
gentur, Völker-
markter Straße,
Bahnübersetzung.
1083-7

Kupim

enotno
žrebico, če mo-
goče fuksa. Javiti
Domschale, Schil-
ler Straße 17,
Oberkrain.
245-7

Kupim

dvocevni
daljnogled - nov
ali star. Ponudbe
pod „Daljnogled
št. 223-7“ na K.
B. Krainburg.

Mlad obrtnik

želi v svrhu poz-
nejše ženitve
spoznati gospo-
dično 18 do 20
let. Prednost tr-
govke, obrtnice,
ev. rudi druga
dekleta. Cenjene
dopise s sliko
pod značko „Sa-
mostojnost“,
212-21 na K. B.
Krainburg.

Uradnik

poroč-
tako simpatično,
dostojno dekle v
starosti 25 do 35
let iz podeželja
Kreisa Stein. Le-
resne ponudbe
poslati po mož-
nosti s sliko, ka-
tera se diskretno
vrne pod „Lepa
pomlad št.
218-21“ na K. B.
Krainburg.

Inteligentna

gospo-
dična želi
znanja z mlade
ničim starim 18
do 25 let, lepe
zunanjosti. Ce-
njene dopise s
priloženo sliko,
ki se diskretno
vrne pod značko
Ponižna vijolica,
248-21 na K. B.
Krainburg.

Mladenič

20 let,
trgovski pomoč-
nik, se želi do-
pisovati s sebi
primerno gospo-
dično, ki bi ga
razumela in mu
ostala zvesta pri-
jateljica. Le res-
ne ponudbe s li-
ko pod „Biser v
samoti“, 1186-21
na K. B. Klagen-
furt.

V pomladanski

mladosti nesre-
čen mladenič išče
primerne tolažbe
v osebi nežne go-
renske ženske
evetke. Cilj je
skupno obudo-
vanje prirode in
tudi žentev ni
izključena. Slika
zamenjam za
ljubezen. Cenjene
dopise pod znač-
ko „Tulipan“,
230-21 na K. B.
Krainburg.

Vdova

lepe zu-
nanjosti in čiste
preteklosti želi
znanja z inteli-
gentnim gospo-
dom starim 35
do 50 let. Poz-
na izobraženo,
simpatično go-
spodično od 18
do 22 let, mirne
preteklosti v
svrhu ženitve. Le
resne ponudbe z
navedbo poklica
in sliko, katera
se diskretno vrne,
pod „Resen na-
men 1943 200-21“
na K. B. Krain-
burg.

Vdova

vesele na-
rave, lepe zuna-
njosti želi v svr-
ho poznejše že-
nitve dopisovati
z inteligentnim
gospodom od 30
do 45 let. Tudi
vdovci niso iz-
ključeni (samo
brez otrok). Le
resne ponudbe z
navedbo poklica
in priloženo sli-
ko, ki se diskre-
tno vrne, pod
„Lepa bodočnost“,
246-21 na K. B.
Krainburg.

V nedeljo

7. III.
sem zgubil nali-
vo pero, zeleno
— od Gradiške
Laze do Litai.
Pošten najditelj
naj ga odda v
gostilni Stribar,
Litai, proti na-
gradi. 215-22

Rdeča denarnica
z manjšo vsoto
denarja najdena
v „Berufsschule“
Krainburg. Dobi
se pri Franz
Kuplenik, Schul-
diener, Berufs-
schule. 244-22

V ponedeljek, 8.
marca sem v
Aßlingu iz re-
stavracije po pe-
ronu v čakalni-
co, zgubila zlato
zapestno uro.
Sem sirota in
zato naprošam
let iz podeželja
poštenega najdi-
telja, da jo odda
v Aßlingu v pro-
metni pisarni,
proti primerni
nagradi. Ura mi
je drag spomin
na birmo.
1187-22

V četrtek 18.
marca sem na
poti iz Krain-
burga preko Go-
renje Save do
Wart zgubil list-
nico s Kennkar-
to, Kleiderkarto,
Tabakkarto in
drugimi listina-
mi. Najditelja
prosim, da naj-
dene listine vrne
na naslov Franz
Zor, delavec,
Krainburg, Gal-
lenfelder Str. 6,
proti primerni
nagradi. 249-22

V petek, dne
12. marca je bila
zgubljena v pr-
vem jutranjem
vlakcu iz St. Veit
a.d.Sawe — Kla-
gentur, rjava
usnjena aktovka,
v kateri sta bili
še dve manjši ta-
ški. Najditelja se
naproša, da ak-
tovko proti na-
gradi vrne na
K. B. Krain-
burg. 287-22

Razno
1. Motorno kolo
„Puch“ 200 cm³
zamenjam za
elektromotor 5
do 6 Ps.

2. Otroško poste-
ljico, belo, zame-
njam za dobro
ohranjen kovček
gramofon ali
istega kupim.

3. Kupim norec
(Federhammer)
št. 3 ali večji.

4. Kupim elek-
tromotor 5 do
8 Ps, lahko že
nabavljen.

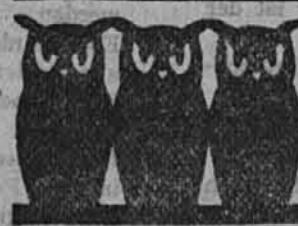
5. Dobro ohra-
njeno harmoni-
ko kupim.

Ponudbe in na-
slov pri K. Bote
Krainburg, pod
„Ugodna prilika
208-28“.

Dne 18. marca
dopolodne mi je
bilo odpeljano
moško kolo Mie-
le št. 529742
rdeče barve z
zalotanim neob-
delanim ogrod-
jem pri držalu.
Svarim pred na-
kupom in dam
onemu, ki mi
kolo vrne ali
pove, kje se na-
haja, lepo na-
grado. Andreas
Hribar, Wart
347 bei Krain-
burg oder K. B.
Krainburg. 254-23

V minulim ted-
nu se je zatekel
foxterier, bel s
črtnimi lisami in
rdečim ovratni-
kom ter sliči na
ime „Haindall“.
Najditelj naj ga
odda proti viso-
ki nagradi v go-
stilni „Edelweiß“,
Laak a.d. Zaier.
238-22

Se nedeljo, 7. III.
sem zgubil nali-
vo pero, zeleno
— od Gradiške
Laze do Litai.
Pošten najditelj
naj ga odda v
gostilni Stribar,
Litai, proti na-
gradi. 215-22

Seit über 40 Jahren das Wahr-
zeichen für unsere wissenschaft-
lich erprobten und in aller Welt
praktisch bewährten Präparate

Chineselfabrik
Aktiengesellschaft Hamburg

FERNUNTERRICHT

Private Vorbereitungskurse für die
Nichtschülerreifeprüfung

DR. W. HÖFINGER, WIEN VII/62, MARIAHILFER STRASSE 8 / RUF B 30458
Vorbereitung zur Reifeprüfung. (Auch in Kursen) 1. An Oberschule und Gymnasium.
2. Zur Mittelschulabschlußprüfung der 6. klassigen Mittelschule für gehobenen Beamtendienst.